

Plymouth, Pa., 19 Vasario.

Czia norime porą žodžių atsakyti ant „Keli žodžiai“ K. J. Matyti, kad K. J., perskaitęs N 4 „Vien.“ korespondenciją iš Petropilės, didei užsidegė, ir, papiesęs tame užsidegime ilgą straipsnį, nusiuntė jį į „Lietuvos“ rėdystę dėl patalpavimo. Szi, matydama, kad tai darbas karsztligėje nuveiktas, ir nesutikdama su jojo įtura, patalpino N 6, bet tik iš milaszirdystės, nės atsakymą už jį ant savęs nepriėme.

Mes iš savo pusės neginsime placziai p. A. A., kurį p. K. J. su smirdancziais dumblais apdrabstė, nės tikiamės, kad jis pats neužilgo nusivalys nū tų purvų, paaiskindamas savo tautieciams ir p. K. J. dalykų stovį.

P. A. A. nėra jokių sznipukų, nei maskolizku parsidaviku, bet isztikimiausis sunus katalikiszkos bažnyczios, tvirtas ir karsztas kareivis savo tėvynės. Mes jį jau ne szia dien gerai žinome. Jam Kelczų seminarijos ir 24 kunigų dalykai yra žinomi ne iš laikraszečių bei laiszku, kaip kad p. K. J., bet tiesiok iš burnos tų dvasiszku žmogyszčių, kurios savo akimis viską matė ir girdėjo. Ir jeigu p. A. A. apie tai padavė į laikrasztį, tai, tur-but, žinojo dėlko tai daro ir kokios iš to pasekmės gali iszeiti. Mes tos korespondencijos nei nebutume patalpinę, jeigu nebutume gerai pažinoję jos autoriaus. Gavome taipgi nū kitų kelių savo korespondentų panaszius žinias, bet jų nesunaudojome, nės ir be to jau buvo apie tai kelis sykius garsinta. Tadgi, kaip gali žmogus, normaliszkame padėjime budamas, nežinodamas kaip ir kas, stumti žmogų pragaran ir szmeižti „Vienybės“ redakciją? Pirma reikėjo p. K. J. papraszyti paaiszkiniimą, o paskui iszdūti sentenciją.

Juk ir pats Salemonas be iszkvoszimo neiszdūdavo pagaliaus ant didziausių piktadėjų dekreto, tūm tarpu p. K. J., be maziausio skrupulio poslal p. A. A. *administrativnim putiom* įdvokancziaapjūdinimo pelkę na vsiu žizn(ant viso amžiaus). Toki tai p. K. J. teisybė, meilė ir budas vedimo į vienybę savo tautiečių! Jis, nors rodosi didziausias caro neprieteilus, pasielgia tikrai cariszkai, maskolizkai — *bit posemu*. Nors p. K. J., kaip matyti guli lenkų pakulnyje, vienok nežino to, kas pagaliaus piemenukams ir nemokantiems skaityti yra aiszku: jis raszo, kad lenkai ir lietuviai, susistiprinę ir apsiszvietę, užsimanytų, nedūk Dieve, susiriszti isznaujo į sutraukytą *Uniją* — Juk kamgi czia dėl lenkų ir tokių pp. K. J. reikia naujos *Unijos*, kad dėl jų dar *Liublinska* visoje czilybėje yra (nei nesutraukyta) ir jie jos tvirtai laikosi. Kam czia be reikalo naujas darbas, kasztai.

Koks yra p. K. J. lietuvis ir kokios dvasios, aiszkiei parodo jo žodžiai: „Lietuviai, sako, suvadzioti pirmiaus szoko ant lenkų, kadagi įgryso su vienais visados lenkais erzytis, tada pradėjo tarp savęs pjautis“.

Mat, czia p. K. J. apkaltina lietuvis, kad jie pirmieji užsiundyti kaip szunes szoko ant lenkų, o paskui ėmė ėstis tarp savęs. Taigi p. K. J. lietuvis už szunis laiko, o lenkus, turbut, už nekaltus avinelius. Taip gali raszyti tiktai lenkų samdinjkai, kuriūmi, turbut, ir pats p. K. J. yra. Jis sako: „Sebrysta su maskoliais, gali buti, ant gero iszeina p. A. A., nū lenkų nebutų jis taip apdovanotas, kaip dabartės“.

Isz to matome, kad ir dabartiniai lenkų sebrai, lietuvių pardavikai, tampa apdovanoti, nors netaip gausiai, kaip kad maskolizki. Taigi, galima mastyti, kad ne be dovanų

apsieina ir p. K. J. sebrysta su lenkais. Jeigu taip, tai, p. K. J., skandindamas p. A. A. už apmokamą sebrystą su maskoliais, iszdūda sykiu lygų ir ant savęs nusprendimą.

Isz Lietuvos.

— *Suvalkų rėdyba*. Deputatai nū valsečių po apsideimui (po ženybų) ciesorių iszvažiavo pereitam ketverge (12—24 Sausio). Tą dieną anksti iszryto visi turėjo susirinkti *Vilkaviszkije*, kur vietinis pavieto virszinjkas iszdavė visiems atsakanczius rasztus. Ant vienūlikos adynų turėjo stoti ant vagzaliao ir sėsti į tam tyczia paskirtą trukį (pociąg nadzwyczajny), kur niekas daugiau, apart deputatų, negalėjo sėsti. Kas toliaus dėjos su deputacijomis, sulyg sziol nežinia. Buvo tik jiems sakyta, kad jų lauks Petrapilėje ant gezkeldvario Kalvarijos kamisorius (kursai tenais diena pirmiaus nuvažiavo), o paskui nuves jūs, kur reikia. Kaip vakar (15—27 Sausio) turėjo buti audijencija pas ciesorių. Bet kaip isztikrųjų buvo, dar sulyg sziol, kaip sakiau, nežinia: laiszko nė vienas iš deputatų neparaszė, o patys sugrižsz, kaip jiems sakyta, tik po 28 Sausio (9 Vasario), t. y., bus Petrapilėje net dvi sąvaiti.

Isz kožno pavieto turėjo but iszsiųsta po tris deputatus, bet Vilkaviszchio pavieto virszinjkas isz visų per valsečius pripažitų už tinkanczius į deputaciją ukinjkų rado tik du „atsakanczius“: vaitus Karklinių ir Vilkaviszchio valsečių. Treczio deputato negalėjo Vilkaviszchio virszinjkas rasti „tinkanczio“. Mat isz vaitų buvo tik du per valsečius iszrinkti, o ne vaitų ponas virszinjkas bijojosi skirti, kad kartais nepatektų koksai neisztikimas (neblagonadiožnyi). O vaitai jam yra gerai žinomi,

koksai katras yra....

Kitų pavietų, kaip antai *Senapilės* virszinjkas rinko ne tūs, kurie yra „isztikimi“, tik tokius, kurie apsiėmė savo kasztu į Petropilę važiūti ir ten savu kasztu gyventi. Matyti, kad *Senapilės* virszinjkas neisztikimųjų nebijojo, manydamas gal ir teisingai, kad priesz patį carą ukinjkai-deputatai ir taip bus szvelnus.

Nė vienam dabar neiszeina isz galvos, kas dėsis su tom deputacijom. Ar deputatus tik pavaiszys, parodys Petrapilės prozybes ir iszleis vėl namo? O gal jų klausinės apie jų gyvenimą, vargus, norės datirti jų skaudulius? Szie klausymai tūm labjaus skverbiasi į galvą, kad tuli deputatai iszsivežė rasztus ant popieros praszymus, kuriūs, jei bus galima, įdūs carui, o ir žodžiu, jei bus daleista, maldaus, kad caras pagražitų mums lietuviszką spaudą, dalestų mokyti vaikus po kaimus lietuviszkai, kad pradinėse mokslinycziose, szale gudiszko, ir lietuviszkai mokyty. Paskui ketino praszyti, kad įsteigtų nors mokyklą žemdarbystės, vienok paliekant *Senapilės* gimnaziją, kuri yra butinai reikalinga *Suvalkų rėdybai*. Da ypacz, ketino praszyti, kad palengvytas butų priėjimas prie *Senapilės* gimnazijos, o tai isznaikinūs internatą, kursai dideliai pabrangina mokytinių gyvenimą. Gal buti, kad kiti *Suvalkų rėdybos* deputatai turės ir kitus praszymus, o mes tūm tarpu klampokim, ar bus jiems leista praszyti, o praszytant ar bus iszklausyti.

Jei tik tiems pasiuntiniams bus daleista, ko jie nori, praszyti, beveik nėra abejonės, kad liūsybę lietuviszkos spaudos lietuviams atidūs. Jau ir szia dien be maž ko *lietuviszkos knigos* (žinoma „nekal-tos“) gali liūσαι žigune, per cenzurą, isz Prusų ir Mas-

kobiszka Lietuva buti siunciamos. Parėjo vienam lietuviui, cenzurai leidžiant, iš Tilžės „Naujas elementorius“ A. iš B. Tasai lietuvis parodė jį žandarui, o žandaras ką pasakė? „Jau, — sako: — yra daleista laikyti jį“. Tada ansai lietuvis parsikvietė iš Tilžės 25 ekzemplierius „Naujojo elementoriaus“ ir daug kitų knyguczių, viską antsykna, ir Vilniaus cenzura leido. Tai-gi matom, kad lietuviskos knygos nėra taip labai dabar draudžiamos, o neužilgo gal turės lygias tiesas bent su lenkiskomis.

Mokytinio Senapilės gimnazijos, Gerbacziaucko, pas kurį rado revoliucijinę lenkiską knygą, reikalas pasibaigė. Jį, kaip da visai jauną, (nės tik antros kliasos) ir negalintį suprasti tokių daigtų, kas toje knygoje raszyta, pripažino policija ir gimnazijos valdžia už nekaltą ir niekūmi nenubaudė, tik iš gimnazijos atstatė. Dabar p. Gerbacziauckas, mokytinio tėvas, padarė jaunamjam caras praszymą, kad jo, Gerbacziaucko, sunų, kaip pripažyta už nekaltą, būtų daleista į gimnaziją atgalios priimti.

J. Vėžys.

— *Vilniaus rėdyba.* Jei kas nori czionais gauti kokią vyriausybę, pav. ant starastos arba starsinos, tai butinai turi įsipirkti, kitaip nebus nieko! Gerai tą išmano Amb. Krukonis iš Solenikų-Druskinjų (Merkinės vol., Trakų pav.), dėlto kozną sykį siulo žmonėmis 15 rublių, kad tik jį iszrinktų starasta. Kaip ateis rinkimo laikas, greičiausiai jį iszrinkis....

Bet brangiausias įsipirktas į liesniskus (medsargius): reikia visus maskolius pinigais ir degtine apipilti. Kad aiskiaus būtų matyti, kaip daug reikia, kad pastoti medsargiu, prisiklausykim, kaip

„abjeszczikas“ Kerov'as mokina Zigmą Sasnauską iš Noszkunų (Nemunaiczio par., Merkinės vol.): „Jei nori būti liesniku, tai mes tavę tūjaus padarysim“, — sakė jam Kerov'as: — Dūk liesnicziui 100 rublių, kunduktoriui kokią deszimtį, man taip-gi; mažių-mažiausiai tav iszeis 150 rublių, o jei norėsi taip padaryti, kaip žmogus, tai ir 200 rublių. Negana to, atvažiūs kas peržiurėti miszko, turi pasteliūti degtinės, o kad „nieko nematytu“, turi į ranką szį tą įspausti, nės kitaip iš bėdos nės su vežimu neiszvažiūsi. O algos gausi tik 60 rublių; kada jos važiūsi pas liesniczių atsiimti, tas dūs isz tavo algos paėmęs kokį pusrublių savo rasztinjkui — zenklas, kad ir tam reikia szį tą iszvesti“.

Tai ne ant jūko, norėdamas ką iszlupti, mokino taip Kerov'as, jisai tik pasakojo, kaip isztikrųjų yra. Isz to matom, kaip maskoliai plėsia žmones, priversdami jūs naikyti girias. Liesnjkai turi liesnicziams kas mets po 100 r. užsimokėti, nės kitaip bematant netektų vietos. Liesnicziai, nors atsivelka nuskurusiais ubagais, už kelių metų, nors neczėdydami, tiek pinigų surenka, kad dvarus perka, nės negana, ką nū visų savo liesnjkų ima pinigus, da ir isz girios moka pasinaudoti. Ir objeszczikai nemažai nulobsta. Taip *Jezno* volostyje Golaska ir Eismantas gerus pinigus susikrovė, benaikydami girias. Eismantas (lietuviszka pravardė, nės jo tėvas perkriksztas — perėjo į stacziatikius) da nū valdžios už gerą tarnavimą (za usierdnuju službu) medaliai krutiņę apkarti.

— *Klepoczūse* (Merkinės pav.) Mikulonijų tarnaitėi Rozei Dievas davė du suneliu (dvynu), per paczias Kaledas. Nezinia, ar jiedu negyvi iszsyk gimė, ar paskui buvo pri-

smaugti. Kad isztirti tą dalyką ant vietos, atvyko į Klepoczius žandari. Vedantys jūs Jezavitavyczius apskundė ukinjką Miką Baranauską, kad pas jį mokinosi keli vaikai lietuviszcai skaityti. Žandarams, zinoma, labjaurupi suimti kur bemokinant vaikus, nės kaip vaikzudę mergą, dėlto jie szoko, kaip meszka ant dumų, į Baranauskonamus, kur isztikrųjų tūm tarpu apie 5 vaikai mokinosi. Bet Baranauskienės buta ne kvailos. Ji elementorius sumetė į avinjkę (avys buvo grincziuje), o vaikus pasodino plunksnų plėszyti. Kada žandari užklausė, ką szitie vaikai czionais veikia, Baranauskienė pasakė, kad du esą jos, kiti užpraszyti į talką plunksnas plėszyti. Žandari turėjo iszeiti nieko nepeszę. Reikia dar pasakyti, kad anas begėdis skundikas Jezavitavyczius yra atsitarnavęs kareivis, priputęs vaiske maskoliszkos dvasios. Dieve saugok mūs vyrus nū tarnavimo kariumenėje!

V. Stagaras.

— *Anykszczių* apygardoje [Aukmergės] pav. miszkų dar yra daugybė, o pertai ten medziai pigus. — Žmonės czia gūdziasi, kad lietuviszki laikraszcziai [zinoma isz užrubezio] vis sunkiau ateina, kad rubezius vis labjaus suspaudziamas. Per tūs suspaudimus vienok lietuviszkoji dvasia aname kampe kyla, o lenkiszkoji nupūla. Lietuviai turi viltį, kad prie naujo caro savo tiesas atjieszkos ir rengiasi netiktai czia, bet ir kitur praszymus arba maldavimus dėl spaudos daleidimo naujam, o teisingam, carui padavinėti.

Nū *Szvintėnų* iki Glėbokie Vilniaus rėdyboje dar pernai gelzkelis pradėtas dirbti. Tarp *Szvintėnų* ir *Szvintėn-*

lių yra jau ir szėnės [reلسai] ant szpolų padėtos, ant kurių dėl tolesnio gelzkelio įtaisymo trukiai yra vartojami, nės reikia vis szpolus, reلسus, žvyrą ir t. t. privežti. Dėl žmonių vienok vežimo, padaryta jau per 24 vierstus gelzkelio dalis, nėra dar vartojama.

Vilnius. Szio kraszto lietuviai per pusę mažnė su gūdais susimaiszė, mažiau turi patraukimo prie dvasiszko (kunjiszko) stono, kaip kitų kraszty lietuviai Žemaiczių ir Seinų vyskupystėse. Prie to dar ukinjkai czionai savo vaikų mažne visiszcai, su mažais iszėmimais, į augsztesnes mokylas (kaipo tai gimnazijas, progimnazijas) neleidžia. Vilniaus dvasiszkoji katalikiszkoji seminarija pertai turi labai mažai klierikų, o todėl vis mažiau ir kunjgų, kurie po kelles parapijas valdo. Prie to daug prisidėda dideli Vilniaus general-gubernatorių prispaudimai. Vilniaus vyskupystės dvasiszkoji valdžia, su kunjgais pas savę taip didelę bėdą turėdama, isz Žemaiczių vyskupystės pas savę į savo seminariją jaunūmėnę kvieczia, tūm labjau, kad Žemaiczių vyskupystės seminarija, Kaune beesanti, yra kupina taip, kad jaunūmėnė, į dvasiszką stoną paszaukimą turinti, net į Saratovos seminariją turi atsiszaukti.

Vilniaus general-gubernatoriai su popų partija drauge dėl didesnio Vilniaus ir Gardino rėdybose katalikystės prispaudimo, kunjgų skaitlių sumazinti norėdami, uždraudė jaunūmėnei, isz Žemaiczių vyskupystės paeinancziai, į Vilniaus dvasiszką seminariją įstoti. Mat, bijo, idant ir pas jūs Krazių maisztas (?) neatsikartotų. Dabar vienok Vilniaus kunjgija daro storonę ir turi viltį, kad kitaip apvirs.

Vilniaus generols-gubernatorius Orzevskis lyg ant siulo

ant savo vietos užsilaike, nes caras anam į atstovką pasidūti buvo liepęs. Bet tasai mūsų kraujo siurbėlė nusiuntė į Petropilį pas carienę savo bobą dėl caro permaldavimo ir pertai ant savo vietos ant tolesnio laiko pasiliko, nors jau grovas Medemas Lenkijos general-gubernatoriaus pagelbininkas iš Varšavos buvo jau į Vilnių ant jo vietos paskirtas.

Szimet Vilniuje gaspadoriskai parodai išpūla buti, bet Orzevskis dar seniau yra atsprendęs, kad pakol anas Vilniuje bus, tai nei jokių didesnių parodų, apart arklių parodos, nebus, nes anas nedaleis, kad Vilniuje dideliame skaitliu ponai susiyaziūtų, lenkiskai kalbėtų ir susikalbinėtų, kaip reikia Lenkiją pakelti. Žodžiu sakant, kad prieš vietinę administraciją kaltų nebūti, tai reikia buti maskolium ir pravoslavnu! Vilnius pagal jūs nū amžiaus maskolizskas ir pravoslavnas miestas. Nors toji pravoslavija tiktaī caro Petro didžiojo izmislyta tapo, kam ir patys maskoliai pritaria.

Apie Varšavos general-gubernatorių Gurką yra kalba: Sztai iš Varšavos išvaziūjant, iš lenkų karalių pilės Varšavoje, kur anas gyvena, labai brangus karaliskas servisas pražuvo. Yra kalbama, buk tai apie tą pone Gurkienę apsisukusi. Pertai Gurkoms su Varšava atsisveikinant daugel Varšavos ulycznikų net ant stogų užlipę szaukė: Servis, servis! Vokizskas jūkingas laikrasztis „Kladder-datsch“ patalpino karikatūrą su izreizškimu ponios Gukienės su servisu po pažasczia iš Varšavos besikraustanczią.

— *Ligos* per žiemą visoje Lietuvoje vieszpatauti pradėjo. Vilniuje nėra mažne namų, idant kasnors nesirgtų. Žemnaicziūse labjausiai raup-

lės pasiplatino, nū kurių daugel necziepytų iszmirė, o iš cziepytų didelis procentas serga. Karsztlige taipojau didelis procentas žmonių serga ir mirszta.

— Javų prekė vis dar labai žemai stovi. Tai yra netiktai Lietuvoje, bet kaip laikraszcziai praszesza, visoje Maskolijoje ir Lenkijoje. Dvarai, negalėdami ant savo javų pirkėjų namieje rasti, o ant szejmynos ir skolų apmokėjimo pinigų reikalaudami, czielais vežimais javus ant turgų į miestelius veža, idant anūs uždyką žydams atidūti ir pertai taip didelę konkurenciją įtaiso, kad pagal jūs ir ukinikai turi javus pigiai atidūti. Kas tiktai gali, tai javų nepardūda, velyk anūs gyvuliams suszeria. Nės gyvuliai savo gana gerą prekę turi, pertai jų pardavimas daugiau gaspadoriui naudos dūda.

Sztai Rokiszkyje, Kauno rėd., perkupcziai atsirado, kurie po 3 rublius ant pudo javtieną mėšą superka ir į Petropilę gabena. Visi aname kraszte dziaugiasi, kad tai yra gera prekė ir dėl pinigų gavimo, kurie taip sunkiai atsieina, gana patogus spasabas atsirado. Kiti net nū Rozalimo kampo (Panevėžio pav.) nupenėtus ir paskerstus meitėlius į Jelgavą dėl pardavimo veždami, kur nū pudo po 3 rublius 25 kapeikas gauna, o už sviestą gauna czia po 25 kapeikas ant svaro.

Kitur vėl, kaip tai Kurszų Lietuvoje apie *Kalkunus* iš priezasties sėmenę ir kanapių grūdų pigumo iš jų pradėjo aliejų spausti, ant to dirbtuvę įtaisydami.

— *Vilnius*. Iš czia į „Kraju“ pranesza: Mirės 19 Grūdžio mokįtojas, emeritas, Pranciszskus Moniuszka¹⁾ dėl augsztesnių ir vidutinių mo-

1) Vienas Moniuszka buvo garsingu muziku.

kylų abiejų lyczių jaunūmenės svarbius užraszus padarė. Piniigus 20,000 rublių Vilniaus banke sudėtus paskyrė testatorius ant stipendijų, iszėmus 50 rub. ant metų ant geradėjystės draugystės ir 100 rublių dėl giminių. Stipendijas tasims katalikizsko tikėjimo žmogystės, kūlabjausiai iš Maniuszkų giminės. Apart to vietiniame prekybos banke yra mirusiojo pinigai ant geradėjysezių užraszyti. A. a. Pranciszskus Moniuszka buvo iš pradžios Szvintėnų gimnazijos mokytoju, paskui moterizskose mokylose ir bajorų institute Vilniuje mokino. Paskutiniūse metųse buvo mergaiczių gimnazijos mokytoju. Anas buvo paskutiniu pedagogu kataliku Vilniuje.

Gal dabar ką ir lietuviszkoji spauda iszdėrės, nės pagal „Grazdanino“ praneszimą yra užmanyta *cenzuros zokoną* atmainyti. Prie vidurinių veikalių ministerijos ketina buti įsteigta specijalizska komisija, kuri cenzuros zokono revizija užsiims, ypacz dėl užrubežinių iszdavimų. Į szios komisijos sudėjimą ketina įeiti, apart cenzuros komiteto urėdnikų, ir mažne visų kitų ministerijų, taipojau nekurių augsztesnių mokslainių profesoriai ir laikraszczinių rėdytojai. Apart to, bus visi Maskolijos pasiuntiniai užklausiami, kokios pagal jų nūmones gaziotos, laikraszcziai, ir knygos turi eiti po maskolizska cenzura, o kokios ne.

Gera butų, kad užrubežiniai mūsų laikraszcziai apie tą pasirupintų, kad galėtų buti į Lietuvą leidžiami.

— *Rokiszkis*, Zarasų paviete, Kauno rėdybos. Czia nėseniai valsecziaus (gmino) starszina Pupenis ant 1,000 rublių valsecziaus pinigų pavogė ir užtai po sudu padūtas tapo.

— Žinomu du lietuviu kunigų iš „popų politikos“ priezasties persekiojami jau ant iszsiuntimo vietos atsirado. Jelgavos kapelijonas kunigas Genis yra pacziame Kazaniuje, o Jelgavos klebonui Valentui prascziau, nės iszsiuntė į kokį ten kaimą Simbirsko rėdyboje, kur regis nei baznyczios, nei katalikų nėra. Ant Jelgavos klebono vietos kunigas Leparskis Liepojaus kamendorius atsiustas tapo.

Iki szioliai žiema buvo silpna, nės szaltis kūaugszcziausiai iki 10 laipsnių daeidavo. Pertai sniegui užkritis žemė neįszolo ir per szlapias vietas ir po miszkus negalima vaziuoti.

Bet dabar nū 17 Sausio pradėjo szalti stipriau prie gražios giedros. Szaltis daeina naktimis iki 16 laipsnių pagal Reamiurą, bet pakenczimai, nės oras yra tylus ir vėjo nėra. Galime turėti viltį, kad dabar visur stipriai užszals.

— *Vilnius*. Pagal „Krajaus“ praneszimą, Nauji metai Vilniuje banko skandalium prasidėjo, kuris taip vadina-mas „antrame banke“ atsitiko. Užpraszyti zinovai rokundų knigas perkratinėjo ir mažu – pamazu seniau padarytas szunybes atranda. Iš pradžios atrasta nepritekimo ant 27,000 rublių, dabar tas skaitlius iki 50,000 rublių daeina, o revizijos galas dar toli yra. Vienas, kuris tūs pinigus per ilgus metus vaginėjo, yra banko buhalteris D., kuris prie visako prisipažino. Regis, kad ir banko kasierius K. prie to priguli, nės pirm isztyrinėjimo iszbėgo. D. pirm suėmimo mėgino savę sieros rukszte nusinūdyti, bet jam periszkadya taip, kad dabar yra sveikas. Užrundimo sąnariai, kurie, kaip ir didesnė draugų dalis, yra žydais, visi dėl totos papildimo prizadėjo, kožnas pagal savo urėdą už pinig-

gų trošą atsakydamas, tūs pinigų papildyti, idant jų vien-
taucziai priesz sudą neatsaky-
tų.

— *Ryga.* Czia pasakysiu apie dabartinių vagių manda-
gumą. Į Rygą atvažiavo vie-
na ponis iš dvaro, nelabai su
Rygos kiszenvagiais apsipa-
zinusi. Viename krome bu-
dama ir ten savo pirkinis
liepdama į kvatierą nuneszti,
išz kromo beidama viena
ranka kromę duris darė, o
antroje rankoje portmenetą su
pinigais laikė. Vienas ponas
proszalį jos eidamas, tūs pin-
gus išz jos nagų išzuko ir to-
liau spakainei ėjo. Kada ji
aną besivydama policiją pradė-
jo szaukti anas kepeliuszo nu-
ėmimu aną pasveikino, ir port-
manetą padūdamas, persergė-
jo, kad czia Rygoje yra labai
daug „zulykų“ (kiszenvagių)
pertai szaukti neatsargiai pin-
gus rankoje laikyti negalima;
kad dabar anas ją pamokino,
kad reikia pinigų kavoti.
Pradziugusi moteriszke, kad
savo portmanetą atgavo, do-
rozką paėmusi, su furmonu
važiavo, bet kada jai reikėjo
mokėti, pasergė, kad jos
portmanete nėra kelių szim-
tų rublių, kad ji tuszezią port-
monetą atgavo.

Zaltys.

Isz Kitur.

— *Suvienytos Valstijos.*

— *Darbo dėl 15,000 mai-
nerių.* Visi brėkeriai Wyom-
ing'o Valley's kompanijų
pradėjo, nū 18 Vasario, dirbti
per visas dienas ir dirbts iki 1
Kovo mėn. Darbo galės gau-
ti tenai į 15,000 vyrų ir vaikų.

— *Pasileidimas Amerikos
seminaristų studentų:* 15 Va-
sario Kingstone Pa. Wyomin-
go seminarijos vidunaktyje
14 mokintinių įsilaužė į mer-
gių mokintinių kambarius ir
pradėjo gniauzyti jas. Szios

ėmė truckszmą daryti, ką išz-
girdę seminarijos prapesoriai
atsikėlę bėgo žiurėti, kas ten
darosi, bet studentai taip jų
kambarių duris buvo pafiksi-
nę, kad szie jokių budu nega-
lėjo iszeiti. Ant rytojaus bu-
vo isztyrimas padarytas ir trys
studentai, kaipo pramaninškai
to viso, tapo išz mokslinės isz-
gyti.

— *Brooklyno strytkarių
straikierių deligatai* išz 25
distriktų, susirinkę 16 d. Va-
sario, nutarė tęsti kovą su
kompanistais toliau.

— *Ir Suvienytos Valstijos
nori padidinti savo kariszką
syla, beje: nori padaryti tris
naujus kariszkus garlaivius ir
12 torpedinių botų, kas kasz-
tūtų \$31,807,023. Bilius apie
tai rodos bus priimtas, nės ne-
didelį pasiprieszinimą randa
Valstijų reprezentantų susi-
rinkime.*

— *Washingtonė 18 Vasario
prasidėjo didelis isz visų Su-
vienytų Valstijų moterių sei-
mas. Ant jo atvyko 18 orga-
nizacijų pasiuntinės, kurios re-
prezentūja į 5000,000 įvairiau-
sių varsnų iruzsiėmimų meterių.
Seimas tęsis dvi nedėli ir bus
32 pasėdėjimu, ant kurių bus
sznekama ir nutariame apie
visą tą, kas vien moterisz-
kųjų litisi: apie tikėjimą,
drabužį, politiką padorumą
ir t. t.*

Ant nuskendusio garlaivio
„Elba“ daugumas pasazierių
buvo pasiturinti, turtingi.
Sztai vieną (Estelle Golder)
lavoną iszplaudė ant Anglijos
krantų ir jo drabužyje atrado
16,000 guldinų įsiuta. Oną
Boekker, iszsigelbėjusią pa-
sazierką, paszaukė pas savę
Anglijos karalienė Viktorija,
pas kurią vieszėjosi ir vokie-
czių ciesorienė, idant ji iszpa-
sakotų jomdvim apie baisią
„Elbos“ katastrofą.

Daugeliūse krasztūse, ypacz

Vokietijoje, dedamos yra au-
kos dėl suszelpimo pasiliku-
sių naszlaiczių.

N. D. Lloyd'as praszė gar-
saus New-Yorko naro, Miu-
szigo, kad jis apsiimtų isz
„Elbos“ iszimti prigėrusių
žmonių lavonus, bet szis atsi-
sakė, nės viena „Elba“ labai
giliai guli, antra, dar nėra tik-
rai žinoma vieta, kur ji guli.

— *Prancuziszkas pasazie-
riszkas garlaivis „La Gascog-
ne“, kuriam, plaukiant isz
Prancuzijos į Ameriką, buvo
visai sugedę yrimosi įtaisai, ir
uzėjus ant vandens didelėms
audroms, netoli buvo nū pra-
zuvimo. Garlaivio kompa-
nija ir pasazierių giminaicziai
ir pazistami, iszgirdę, kad jau
kelias dienas suvėlino į savo
pribuvimo vietą, buvo dide-
liame neramume. Bet ant vi-
sų dziaugsmo, asztūnias dienas
suvėlavęs, pribuvo jis be sveti-
mos pagelbos į ūstų Sandy
Hook.*

— *Armėniszka isztyrimo ko-
misija varo savo darbą drąsiai.
Pirma iszklauso turkiszką pu-
sę, o paskui armėniszką.*

Pereitą nedėlią praneszama
isz armėniszkų szaltinių, kad
turkai dasileido baisų žverisz-
kumą ant armėnų, apart Sa-
suno, Harzan'o provincijoje,
kur į 50 kaimų su zeme suly-
gino, kurių gyventojus bar-
bariszkai zudė, moteriszkasias
iszgėdindami ir visą turtą isz-
plėszdami.

— *Caras Mikalojus II
primdamas deputacijas, aisz-
kiai iszreiszke, kad tvirtai lai-
kysis savo tėvo autokratizimo
(somoderzavija). Tūmi savo
iszsireiszkimu caras kaip per-
kunija trenkė visus nihilistus,
ir abelnai darbūjancziųsi apie
sugrovimą despotiszko cariz-
mo, o į jo vietą įvedimą kons-
titucijiszkos valdzios. Jie tu-
rėjo viltį, kad jis padarys dide-
les reformas, kurias paleng-*

vins sziądien aimanūjanczių
po sunkiu jungu žmonių pa-
dėjimą, o taipgi ir uzkariautų
tautų. Jie jam nieko nedarė,
jis galėjo vaikszeziok pats
vienas po miestą, bet dabar
viskas kitaip persivertė: nihi-
listai apvertė jį laiszkais ir
manifertais, sakydami, kad jei-
gu jis bus toks autokratas,
kaip jo tėvas, tai jojo galas
bus dar bjaresnis, nės kaip
jojo dėdė Nikalojaus II bus
uzmusztas. Pagaliaus nihi-
listai taip toli nuėjo, kad pa-
darę vieną paveikslą reisz-
kiantį baisų mirį Aleksandro
II, o antrą rodantį tokį pat
tragediszką Aleksandro II
smertį, pakabino jūdu jojo
studijų bei mokslo kambaryje.
Sako, kad tūdu baisiu pa-
veikslu pakabinęs vienas isz
cariszkų palocių urėdinjkas.
Urėdinjkas tapo suaresztū-
tas. Toki paveikslai ir ca-
rui prieszingi manifestai
yra po visą Maskoliją kruvo-
mis platinami.

— *13 d. Vasario Petrapilės
ir Maskvos universitetu daug
studentų tapo suaresztūta isz
priezasties ėmimo jų daly-
vumo politiszkame judėjime
prieszingame dabartinei val-
dziai. Ant Petropilės univer-
siteto yra pakabinta jūda len-
ta, ant kurios paraszyta, kad
studentai nei nesikisztų į po-
litikos dalykus.*

Su universitetu sujungtas
zemdarbystės institutas tapo
uzdarytas.

— *15 Vasario austriszkoje
Szlėzijoje užsidegęs gazas mai-
nose 14 darbinjų uzmuszė, 8
suzeidė.*

— *Paryžius, 16 d. Vasario.
Vieszpatystės pasiuntinių su-
sirinkimas atmetė 303 balsais
priesz 205 įneszimą atskirti
bažnyezią nū rando, tai yra,
kad bažnyezios reikalai nebu-
tų susiriszę su vieszpatystės
dalykais bei kad vieszpatystė*

nieko neturėtų su bažnyčia.

Negirdeta armija.

Kynai sumalti ant visų punktų per japonus, nors sandarauja su savo pergalėtojais, taciaus jų jūtas sądaravimas ir pasidavimas yra toks, kuriam japonai dar nenori tikėti. Dabar pagaliaus pats kyvų vice karalius yra pasiūstas su japonais apie pakajų derėtis. Prie Ting Jang kynai buvo baisiai sumushti. Karvietėje krito generolas Ssa-ho-ki. Jo pati taip užsidegė atmonyjimo noru ir tėvynės meile, kad suszaukus 3000 moteriszkųjų ir apginklavus jas, pasirijo traukti kariauti japonus. Tadgi japonai turės dabar su kynų bobomis ir mergomis karę. Koki toji karė bus, tai tegul kiekvienas sav pamislyja.

Taip raszo „Pekino Lai krasztis“.

— Koks Kynūse despotizmas ir neapszvietimas vieszpatauja, tai parodo ve: užkariavus japonams kyniszkus drutvietes Wei Hai Wei ir salą Liukung Tao, atlikę gyvais didžiausi kyniszkai vyresniejie, apginėjai minėtų drutviečių, bijodami baises nū savo ciesaorus koronės, patys savo galą pasidarė. Ir jie gerai padarė, nės netrukus kyniszkas ciesaorus liepė visiems apicieriams bei civilniems urėdinjams, kurie ėmė dalyvumą gynime Wei Hai Wei, galvos nukapati. Bausmė už tai, kad jie neiszstengė atsi-remti priesz japonus!

Badai, marai ir kitos nelaimės Lietuvoje.

Paraszė Žaltys.
(Tąsa)

1708 m. badas, kuris nū Žemaiczių iki Vilniui pradėjo smarkiai vieszpatauti, vargus baisesiai padidino. Tukštan-

cziais mirė žmonės po ulyczias, namus isz maro, kuris nū bado atsirado. Ant nelaimės pagelbos nebuvo, nės kariumenė (laike karės su žuvėdais) valgius visur atėmė, szpitolės ir žmonių milaszirdystė negalėjo užganėdinti. Badas ir maras perbuvo iki 1710 m. 30,000 krikščionių, 4,000 žydų pacziamė Vilniaus mieste numirė; rijo szunes ir kates, užsimuszinėjo nusiminime vieni kitus. Taip didelę ispaudą anoji nelaimė padarė, kad jos pavidalas iszstatytas teplioneje ant murų szventoriaus szv. Povylo bažnyčioje Antkalnyje Vilniuje.1)

1710 m. maras Žemaicziūse buvo per du metu, per tai bajoriszkas popieras, testamentus ir brangumynus po bažnyczias kavėjo.2) Musų literatūroje Senelis3) gana baisesiai tų metų marus apsako. — Kraszauskis4) raszo apie badą, paskui kurį maras buvo vieszpataunantis Žemaicziūse ir apie Vilnių nū 1708-1710 metų. Nebuvo kūmi Vilniuje žmonių penėti. Naramovskis raszo, kad žmonės peralkė kaip giltinės po ulyczias vaikszečiojo, szaukdami ir melsdami valgio, kansnio dūnos. Numirėlių kruvų kruvos ant ulyczijų ir rinkos buvo. Kunigai Rochitai, kurie pagal savo zokoną turėjo nebasznikus laidoti, negalėjo suspėti jų palaidoti. Visur nabasznikai kaip malkos gulėjo, paskol jų nepradėjo po 70-80 vienu kartu į dūbes versti.

Nū Lapkriczio 1709 m. iki Didziajai nedėliai 1710 metų mirė 22,862 duszios, vis tai isz bado, isz kurio pasidarė baises marai, apie kuriūs tūjaus kalbėsime. Jau isz visokių ligų mirė paskiau 20,000 krik-

1) Staroż. Pols. III, 196.

2) Opisanie pow. Rossienskiego 58.

3) Waiku kningelė su abrozėliais. 53-55.

4) Wilno, II, 84.

szczionių ir 4,000 žydų. Vie-
nų jezujitų prazuvo 118.

Burmistras Jonas Gavlovieckis, tos Dievo koronės laike, 1708 m. isz ryto pamatė sapne szv. Panos Marijos Malonjgos abrozą, kurį andai vyskupas Tiszkus buvo davęs dėl Liateraniszkų kanaunjų bažnyczios, idant prie jo su maldomis atsikreiptų. Pagal burmistro rodas miestas maldėsi ant valandos palengvinimą gaudamas. Bet toji plėga atsikartojo 1709 ir 1710 mete drauge su badu. Rasztinjkai nesutar ant skaitliaus iszmirusių žmonių tūse metų. Vieni sako, kad iszmirė krikščionių 20,000, o žydų 4,000, kiti kad krikščionių 30,000, o žydų 3,700. Tos bado plėgos priezasczia buvo naminės ir su žuvėdais karės. Tada daugel dvarų iszpustita per konfederatus ir Zapų kariumenę, isz vienių naminių vaidų priezasties. Taip visus Rožanos dvarus arti Slonimo konfederatai iszpustijo, o Zopas (Sapieha) su surinktais žmonėmis Oginskių ir Visniovenckijų dvarus iszpustijo. Tie vėl kerszydami likusius jo dvarus ir Sluzkų dvarus arti Vilniaus iszpustijo. Per tai prie namų karės badas buvo neiszvengtinas, o dar prie gaisrų ir užmuszėjyszečių. Iszbauginti žmonės dėl atsargumo pradėjo plusti į Vilnių. Visi žemaicziai ir lietuviai daly susibėgo į Vilnių, idant czia sopuliūse mirti. — Žmonės užmuszinėjo ir rijo szunes, kates, peles, žiurkes. Atvežta net į Vilnių asztūnis ukinjus isz apygardos, kurie užmuszė savo paczias ir vaikus, ant kelio pakeleivius užmuszė, žmogieną valgydami.

(Dar ne viskas)

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

— Sziose dienose praneszamus viens skaitytojas, kad Ansonijoje Cann. pabirkai

pradėjo geriau dirbti ir daugumas vyrų jau gavę darbą. Bet pabirkai dirbą daugiausiai toki, į kuriūs noringiau merginas priima, pertai tenai merginos galią greitai gauti užsiėmimą. Lygia dalia merginų ir ant farmų galią lengvai rasti vietą. Ant farmų merginos gauną per mėn. nū 7 iki 12 dol.

— Kaip girdėti 13 d. Vasario buvo Scrantone Pa. lietuviszkas teatras, o po teatro balius; giesminjkes ketino pributi pagaliaus isz Chicagos. Nežinia kas tenai buvo perstatyta ant scenos ir kaip pasisekė.

— Hazleton, Pa., 12 Vasario. Sziose dienose tarp Hazletono lietuvių pradėjo valkiotis baises paszkviliai, darbas musų mokslinczių, „Dievas, dangus ir pragaras“. Kurių iki sziam laikui nebuvo matyti; tik nelabai meiliai tapo priimti; tulas vaikas gavo uždyką net du ekzemplieriu, kuriūs tūjaus apvertė dėl užvadavimo prakurų. Nedyvai, ba tokioj szaltoj žiemoj, tai ir malkų pritrūksta. Nū kokio geradėjaus ans vaikas gavo minėtas dovanas negalėjau dasižinoti, o malonėcziau ir asztos laimės apturėti, o ypacz uždyką.

Dyvinas dalykas, kad musų žmonės nei uždyką nenori skaityti tokių garsijų rasztų, ir visas apszviestunų darbas eina ant szuns ūdegos.

Pipiras.

Atsakymas „Susivienyjimo“ garbes sąnariui.

Daug, labai daug ką turėcziau czion prirasztyti ir isz szio atsakymo ilgą galėcziau padaryti „gromatą“, bet, ve, nesinori... Kaip jau kunjgas ant kunjgo varysiesi? Ką pasakys žmonės?... Užtatai viską, ką turiu sznekėti apie

„Susiv.“ reikalus, velyj kitą kart kada nūszaliai paporysiu. Arba geriausiai ant seimo pakalbėsime visi. O ką turiu arba turėsiu pasakyti svarbesnio gūd. Garbės Sąnariui, tai geriausiai jam asabiszškai (juk sueinam gana tankiai) arba per laiszką pranesiu, kam jau tū viską varyti viesziai per laikraszczius?..

Juk konstitucija, o net ir patsai vardas „Susiv.“, liepia sugyvent meilėje ir vienybėje, užtat geriausiai jau asz, vardan tos meilės, nusileisiu, nors gūd. Garbės Sąnarys ir labai butų vertas to, kad jam kas asztriai ant jojo nekurių rasztų atsakytų, nės bereikalo kitus tankiai užgauna. Kabinėjasi prie zodžių ir ten kur nieko nēr, didelę priekabą tūjaus randa. Bet asz žinau jįj — jau jis prie to pripratęs! Tai jau jo tokia politika!..

Teisybe jis raszo, kad mus „Susivien“ visados turi buti „stiprybe lietuviszkos tautos ir „vėliava iszkelta, kuri tur sukviesti visus lietuvius paūksnėn“ (jau kitą zodį ir suprasti sunku) ir tur visus mus „tautiszkaisti stiprinti ir gaivinti“, tai juk ir asz savo atsišaukime pasakiau, tik, žinoma, zemesniūse nei jis zodžiūse. Bet tarpe mierių arba siekių „Susiv.“ (tegul tik gūd. Garbės Sąnarys paziuri į konstituciją) yra ir pagelba giminių mirusio draugo, o tai yra ne kas kitas, kaip tik posmertinė. Konstitucijoje suvis nepasakyta kiek reikia posmertinės už kiekvieną sąnarį iszmokėti, bet nors konstitucija apie tai nieko nekalba, kalbėjo apie posmertinę pereito meto seimas ir nutarė taip: kad didinantės „Susiv.“ sanariams, bus didinta sykiu ir posmertinė. Taigi asz raszydamas į Illinojaus lietuvius iszreiskiau tik savo norą, kad visi broliai raszytus prie „Susivienyimo“ ir nurodziau, kad

jū daugiau prie „Susiv.“ prigulės sąnarių, jū lengviaus bus pildyti jo pereiga, — pasididys skaitlius sąnarių, pasididys ir posmertinė ir viskas pasididys. O gūdotinas Garbės Sąnarys nesuprato?!

Ant galo, tegul gūd. Garbės Sąnarys atmena, kad kolei mes mus „Susivienyimo“ nepritaisykime prie gyvenimo, „nesukvies jis lietuvius paūksnėn“, nesuviens jū į kruvą, o kolial nesuviens į kruvą, didelės naudos dėl tėvynės taipgi neatnesz! Žmonės prie tų tik draugyszių visi norei raszosi ir prisiraszė nū jū neatstoja, kurios iszdūdamos didelius tautiszkus vaisius, atneszdamos naudą tautai, pirmiausiai savo sąnariams atnesz naudą. Pas mus, mat, ant szios zemės begyvenant kol dvasia su kunu yr susiriszus, dvasiszki, tautiszki dalykai tur taipgi riszties su materijakais, kitaip da syki gūd. Garbės Sąnariui pasakau, jog „nesukviesim lietuvių paūksnėn“, „Susivienyima“ dideliu ir galingu nepadarysime.

K. J. Žilinskas
„Susiv.“ prezidentas.

Susivien. reikaluose.

Nors, teisybę sakant, suvis nereikėtų vardų prisiraszanczių naujai prie „Susiv.“ garsyti po du kartu: kad tokie ir tokie prisiraszė ir paskui kad tie patys vėl užsimokėjo. Jeigu yra jau apgarsyta, kad užsimokėjo, tai reiszkia, kad yra prisiraszė. Bet kada nekuri raszo laiszkus vis, kad jū vardai prisiraszius, ir kaipo naujai prisirasziusiuju nebuvo garsyti, nū szio laik visus garsysime: pavienių, kŭpų ir draugyszių.

Prie „Susiv.“ prisiraszė, o da garsyti nebuvo:

Wilkes Barre, Pa., Drė szv. Mykolo:

- 1 Sztrimaitis Motiejus,
- 2 Miliszauckas Andrius,

- 3 Akunauckas Jūzas,
  - 4 Banys Matjoszius,
  - 5 Banys Simanas,
  - 6 Tumosa Jonas,
  - 7 Dakauckas Konstantas,
  - 8 Zailskas Kazys,
  - 9 Deltuva Kazys,
  - 10 Radzevyczia Abdonas,
  - 11 Baltruszaitis Selvestras,
  - 12 Ausziura Jonas,
  - 13 Luszaitis Vincas,
  - 14 Planckis Vincas,
  - 15 Luszaitis Jūzas,
  - 16 Valatkevyczia Jurgis,
  - 17 Pecziokas Petras,
- Metinę visi užsimokėjo.

Shenandoah, Pa. Shaft, prisiraszė prie „Susivienyimo“ ir gavo Charterį d. 15 szio mėnesio Draugystė szv. Izidoriaus:

1. Kupeziuskas Jurgis,
2. Veiverys Jonas,
3. Ardickas Antanas,
4. Vaitukaitis Baltrus,
5. Milevyczia Ignotas,
6. Kamaroczius Antanas,
7. Karvojus Petras,
8. Kuczinskas Antanas,
9. Marciukevyczia Antanas,
10. Kliokis Stasys,
11. Radzevyczia Jūzas,
12. Kuczinskas Jūzas,
13. Koncevyczia Jūzas,
14. Motiejunas Antanas,
15. Milius Jūzas,
16. Kalenkauckas Petras,
17. Subaczius Mikas,
18. Norkuncas Jurgis,
19. Bubnys Matjoszius,
20. Matikevyczia Jūzas,
21. Matusevyczia Adomas,
22. Kunca Jūzas,
23. Rutkauckas Jūzas,
24. Raczkauckas Vincas,
25. Vaicziunas Jūzas,
26. Bubnys Jūzas,
27. Subaczius Jonas,
28. Kurszvietis Kazys,
29. Lauzis Jūzas,
30. Kuczinskas Aleksandra,
31. Staniulis Jonas,
32. Valionis Pranas,
33. Brauka Mikas,
34. Czesnevyczia Petras,
35. Giniunas Jurgis,
36. Valelis Tamoszius,
37. Zagarinckas Antanas,

38. Buszauckas Antanas, Metinę visi užsimokėjo.

Brighton, Mass. Prisiraszė prie „Susiv.“ ir gavo Charterį d. 15 szio mėnesio draugystė szv. Jūzapato:

1. Gediminas Konstantas,
  2. Bezonskis Jūzapas,
  3. Dauginas Stasys,
  4. Szimkevyczia Aleksandra,
  5. Gruszas Jūzapas,
  6. Stankevyczia Leonas,
  7. Stipinis Jonas,
  8. Szverėbas Petras,
  9. Vitkaravyczia Stasys,
  10. Stankus Jūzapas,
  11. Mazrėmas Jūzapas,
  12. Butkevyczia Jūzapas,
- Metinę užsimokėjo.

Tie, kurie jau pirmiaus buvo prigulėję prie „Susiv.“, o prie szių draugyszių prisiraszė, tų vardų nepadūdama.

Pasarga I. Mokant posmertinę arba metinę mokesztį, pinigų reikia siųsti pas kasierių, o ne pas prezidentą, kaip nekuri daro, vardus gi pas sekretorių, o kasieriui, jeigu nenorite raszyt visų vardų ir pravardzių, galite tik paraszyti: tokia ir tokia kŭpa, arba draugystė užmoka už tiek ir tiek sąnarių metinės, už tiek ir tiek posmertinės, viso labo tiek ir tiek. Pas prezidentą siuncziant metinę mokesztį arba posmertinę, nesiraszo nieko, nē nesisiunczia nieko. Tik jeigu kartais atsitaikytų, kad kokios klaidos vardūse pasidarytų, ar pinigai, daleiskim, kur užsimestų, tai tada privalo raszyti pas prezidentą, kad klaidas atsitaisytų, kad pinigų sujieszkotų.

Sekretorius taipgi, gavęs syki ant mėnesio kvitas užsimokėjusių nū kasieriaus, raszo į „Susiv.“ organą, kurie užsimokėjo. Bet tēmykit, kad tik vieną syki ant mėnesio.

Pasarga II. Bet visi, kurie pirmu syki prisiraszo prie „Susivienyimo Lietuvių Amerikoje“ ar tai butų draugystės, ar kŭpos ar pavieniai sąnariai, privalo siųsti mokesztį

taipgi pas kasierių, o vardus pas prezidentą, ir prezidentas tik padūda tūs vardus į organą „Susivienijimo“. Padūdant vardus naujai prisiraszancziųjų, reikia visados padūti ir jų metus.

Iki szio laik gi vieni isz brolių naujai prisiraszancziųjų vardus siuntė pas prezidentą, o kiti pas sekretorių, isz ko labai lengvai galėjo įsibrukėti klaidos, arba vėl kartais, galima buvo apleisti vardus nekurių garsinant organe „Susiv.“, o kitus net ir po du kartus garsinant apgarsyti, ko mą rodos, neatsitiko, bet labai lengvai būtų galėję atsitikti.

Todėl toliaus naujai prisiraszancziųjų prie „Susiv.“ sąnarių vardus jau visados praszau siūsti pas prezidentą.

Kurie nori prisiraszyti prie „Susiv. Liet. Kat. Am.“, o abejoja ar bus priimti, taipgi privalo kreipties pas prezidentą.

Kn. Jonas Žilinskas,

Prezid. „Susiv.“

— *Reikale „Susiv.“ dėl Pittstonieczyų.* Matydami didelę netvarką reikale „Susivienijimo“ tarpu mūsų Pittstono lietuviszkų draugysezių, nutarėme isz visų sąnarių gyvenanczių mūsų miestelyje sutverti vieną „Susivienijimo kūpą“, ką ir padarėmė, kas jau buvo garsyta N. 3 „Vienybės“, Iszrinkome ant susirinkimo kūpos perdėtinius, kaip tai prezidentą, sekretorių ir kūpos kasierių. Nutarta buvo, jogei naujas sąnarys, norintis prisiraszyti į mūsų garbingą „Susiv.“, turi arba ateiti ant meetingo, kada yra ans užsaulktas, arba ir be meetingo gali buti įrasztytas pas kūpos prezidentą arba sekretorių. Vienok naujai įstojantis sąnarys turi buti neatbutinai isztirtas, ar jis yra sveikas, ir kiek turi metų, taipgi ar jis yra lietuvis, po to isztyrimo priimamas sąnarys į skaitlių mūsų kūpos, kurio vardas

ir užmokestis su pasiraszymu generalno „Susiv.“ kasieriaus siuncziasi į organą dėl apgarsinimo visiems sąnariams. Bet kaip parodo, apgarsinimas N. 6 „Vienybės“, tai mūsų nutarimai visai yra už nieką, nės ten jokios tvarkos nėra, ir taip: vieni apgarsyti kūpos, kiti pavieniai, trėti isz visokių draugysezių, ir negalima suprasti, kas taip padūda, ir kas tam kaltas. Dėlto praszame visiems broliams, idant, norėdami prisiraszyti į „Susivienijimą“, kreiptumėtės prie kūpos, o ne siskirstytumėte kiekvienas savo keliu.

Koks bus mūsų „Susiv.“, jeigu mes pakrikę kaip bitelės ir nežinosime, viens kito. Pas mus pavienių jokių dabar negali buti, nės kiekienas gali į kūpą prigulėti, dėlto kad į kūpą įstojimas nieko nekasz-tėja.

Bet negaliu suprast, dėlko ir pats ponas kasierius „Susiv.“ raszo savę pavieniu, jogei mą rodosi jis priguli į dvi draugystes, kurios prigulėjo į „Susiv.“, dabar isz tų draugysezių pasidarė kūpa viena, gal p. kasierus skaito sav už negarbę prigulėti prie jos, arba nenori susidėti su menkesniais!

Dabar, baigdamas savo rasztelį, norėčiau paklaust, kas priraszė naujus du sąnarius isz Pittstono — Motiejų Sankų ir Jūzų Saurusaitį. Už pastarąjį nieko negaliu iszsižioti, ba to nežinau, ale už pirmąjį, manding, ar tik neprasikalto priesz „Susiv.“ konstituciją priraszantis ir priimantis meetingą užmokestį už jį. Nės, man rodosi, kad turinezius szeszesdeszintis metų senumo negalima priimti, ar taip?

Neturiu asz jokio asabiszkumo priesz tą žmogų, nės priesz mūsų gūd. kasierių, bet tik žiurau teisingumo. Jeigu broliai mes darysime kiekvienas sav ir kaip kam pasidarbos, nežiurėdami nutarimų ir konstitucijos, tai visa mūsų ru-

pestis ir darbavimas neatnesz mūsų tėvynei, nės mums jokios naudos. Dėlto meldziu tėvyti, kad visi prigulintieji į „Susiv.“, isz Pittstono, turi neatbutinai prigulėti į kūpą ir kada bus reikalas užsimokėjimo arba kitoks dalykas, turi visi susirinkti ant meetingo, kurs bus užsaulktas per vyresnybę kūpos, tūm laiku visi sykiu užsimokės meetingą ar posmeetingą, visus drauge apgarsys organe, nebus tiek daug ergelio nės „Susiv.“ sekretoriui, nės kasieriui, ir bus visame tvarka.

Pittston, „Susiv.“ kūpos sąnarys.

Trupinis isz bedievio mokslo.

(Pabaiga.)

Dr. Szlupas užmėtinėjo, kaip pereitame numeryje minėjau, prakilnesnei krikščioniszka visūmenei, ypacz, zinoma, dvasiszkiejai, baisyą veidmainystę, tardamas, kad į Kristų, kaipo Dievą sėdintį po deszinei savo Tėvo, tikią tik tie, kurie nedaugiau, kaip a. b. c. moką. Doktorui to dar nepakako, jis įkaitęs ir įgavęs drąsybės stiklelio įturoje, prabilo, sakydamas: tikėjimas esąs tikt parasonas.

Nu, ir ką sakote, malonus skaitytojai, ant tų Doktoro žodžių? Manding, kiekvienas isz jūsų žino, kas tai yra parasonas ir kam jis reikalingas: parasonas yra žmogaus ranka padarytas dėl prisidengimo nū lietaus, kruszos, sniego, saulės tvankos, o kaip kada ir nū vėjo. Tadgi, parasonas yra tikt tada reikalingas, kada yra bjaurus oras bei kada saulės spinduliai perdaug žmogų įkaitina.

Doktoras sako: tikėjimas yra tikt parasonas, taigi pagal jo žodzius iszeina: tikėjimas yra mokytų žmonių iszmislas, kuris jiems tarnauja kaipo priedanga tulūse gyvenimo atsitikimūse, ypacz tokiūse, kuriūse žmogus, neparodydamas tikėjimo, turėtų daug

ko netekti. Tadgi, tikėjimas, pagal Doktoro nūmonę, nėra visados reikalingas, bet taip sav, kaip kada.

Kas link pirmo punkto, kad tikėjimas yra žmogaus proto darbu, nesutinku su Doktoru, nės, jeigu taip būtų, tai visgi galima būtų žinoti tą tikėjimo iszmislytoją. Juk jeigu žinome iszradėjus smulkesnių dalykų, tai tū labjaus to (tikėjimo), kuriūmi, kaip pasaulė stovi, visa žmogija dziaugiasi. Kad tikėjimas yra kartais parasonu, ant to isz dalies sutinku, nės, rodosi, ir pats Doktoras savo gyvenime nesykį to datyrė, t. y., tikėjimas tarnavo jam kaipo parasonas. Juk tik dėka tikėjimui—parasonui, Doktoras yra szia dien doktoru. Pagaliaus ir doktoru budamas nesykį, užėjus gyvenimo nepagadai, lenda po tū tikėjimu parasonu, ir atlieka pagaliaus tikėjimiszkas pareigas, eidamas į bažnyčią, atlikdamas spaviednį. Tokiu budu Doktoras, užmėtinėdamas dvasiszkiejai ir kitiems krikščioniams įvairią veidmainystę, pats pasirodo veidmainiu esąs. Jeigu tikėjimas yra kaip kad naudingas ir dėl paczių netikėlių, tai ką jau besznekti, kokią jis svarbą turi dėl tikencziųjų. Jis yra dėl jų parasonas, kuris szioje pasauleje dengia jūs nū daug nelaimių kaip kuno, taip ir dvasios. Jis yra didžiausia parama ir geriausias prietelius kiekvieno, ypacz vargūlio, tikro krikščionio gyvenime. Taigi, jeigu tikėjimas dėl žmogaus yra naudingas, tai kamgi Doktoras, kuris sakąs myliąs artyną, ypacz prastus ir vargūlius žmones, stengiasi atimti jį jiems, jojo vietoje nieko geresnio negalėdamas dūti.

Doktoras sakė, kad kunįgai blogi, o pertai szalin su jais.

Kad kunųgy yra blogų, reikia abejoti, bet argi užtai

galima varytis prieš visą kunigiją. Juk ir kuno gydytojų daktarų yra daug blogų, bet ar galima sakyti, kad visa daktarija yra netikusi, kad jos nereikia. Pertai reikia kariauti prieš blogus darbus kunigų, arba abelnai sakant, prieš visų lūmų žmones negerus pasielgimus, bet ne prieš pacią kunigiją, visus kunigus.

Kunigai, sakė toliaus Daktaras, esą tai szios gadynės bajorais, kurie žmones laiką baudžiauvoje ir tamsybėje.

Nedaug Daktaras turi ir czia teisybės, nės bajorai turėjo ant savo žmonių visą valią, ką norėjo, tai darė — galėjo jūs pagaliaus pardūti ir užmuszti kaip gyvulius. Kunigai gi sziamė laike jokios valios neturi ant žmonių kuniskūse dalykūse, tai kaip gi czia jūs lyginti su bajorais baudžiaivos laikų. Kas link laikymo žmonių tamsybėje ir negalima visai su Daktaru sutikti, nės kunigai, viena, neturi galės jūs laikyti tamsybėje bei szviesybėje, antra, kunigų pareiga yra žmonės szviesti tik tikėjimo dalykūse. Svietiskas mokslas yra rankose svietiszkųjų žmonių. Jeigu prakilnesni geradėjai rupinasi savo parapijonus ir svietiszkūse dalykūse apszviesti, tai yra pasiszventimo dalykas.

Daktaras taipgi sznekėjo, kad didžiausiais darbinjū neprieteliais esą popizmas bei katalikiskas tikėjimas, kapitalizmas ir valdžia. Kad katalikiszka Bažnyčia remiantisi tik ant valdžios ir kapitalizmo.

Daktaras, mat, mislija, kad dėl pagerinimo darbinjū buvio, reikia pasazalinti tris augszcziau minėtus darbinjū neprietelius (!).

Daktaras sako, kad k. Bažnyčia remiasi ant valdžios ir kapitalizmo.

Jeigu dabar k. Bažnyčia remiasi ant valdžios ir kapitalizmo, tai melsezziau Dakta-

ro pasakyti, ant ko jį rėmėsi pirmūse amžiūse, kada valdžia ir kapitalistai ją tiro niszčiausiu budu persekiojo? Ant ko ji ir dabar remiasi stabmeldiszkūse ir sziaip nekatalikiszkūse krasztūse, kur netik valdžia ir kapitalistai jos neapkenčia, bet visa visūmenė?

Pagaliaus mūsų amžiuje maža pamara dėl k. Bažnyčios ir katalikiszkų krasztų valdžia, nės daugumas jos sąnarių netik jos neuztaria, bet kaip įmandydami jai kenkia.

Katalikiszka Bažnyčia nesiremia ant žmonių, bet ant teisybės, kuria Dievas yra.

Kad kapitalistai siurbia darbinjū gyvybos sultis, nėra ką sakyti — tai matoma kas diena. Kad valdžia uždeda ant peczių isz savo rankų darbo mintancziū žmogaus per sunkią nasztą ir pagaliaus tankiai jo gyvybę aukauja ant aukuro savo geidulių, taipgi nereikia prieszintis. Bet dėlko Daktaras skaito k. Bažnyčią už vargdienių ir prispaustųjų neprietelką, tai jau nesuprantama, nės jį nūpradzių savo užsidejimo buvo ir dabar yra neskriaudėja vargdienio žmogaus, bet jojo gelbėtoja ir užtarėja. Valdžia taipgi yra neatbutinai reikalinga, nės be jos nebutų tarp žmonių tvarkos, bet be galinis neramumas, sumiszimas. Taipogi niekados negali buti, kad visi žmonės butų vienodai turtingi, pės jeigu tarp brolių vieno tėvo, kurie viens kitą isz szirdies myli, nėra tos lygybės, tai kada ji gali įvykti visoje žmonijoje. Pareiga yra progressisto ir darbinjū kariauti prieš valdžios neatsakanczius sziam amžiui surėdymus, bet ne prieš pacią valdžią. Kovoti reikia prieš didturezius, vardan teisybės, civilizacijos, kad užmokestis atsakytų darbui, kad jie sav negalėtų pagal patikimą liuto dalį imti ir t. t.

Pasakė taipgi Daktaras, kad jis daugiau jau nenoriaš zinoti lietuvių, nės *sziaudais* jūs reikia penėti, o ne...

Jis bandęs atvesti lietuvius nū kelio prapulties ant kelio iszganymo, bet nieko negalėjęs padaryti, taigi lietuviai turėsią dabar isznykti nū žemės veido. Sakė, lietuviai, nepaspėdami eiti lygiai su bitomis tautomis apszvietime bei progrese, turėsią tarp jų sutirpti.

Žinomas dalykas, kad tautos, nepaspėdamos prisizavinti bėgancziū amžiaus civilizacijos, kultūros, daug nukeczia, susitrugdo pasikėlime. Bet, jog jos turėtų dėlto prazuti, dar taip stacziai, kaip kad Daktaras lietuvius nusprendė, negalima sakyti, nės istoriszki faktai yra tam prieszingi: Egipto gyventojai, graikai, romėnai, kurie nors buvo civilizacijoje bei apszvietime vadovais, tacziaus jau seniai pranyko nū žemės veido; tūm tarpu kitos pusdykės, neapszviestos tautos iszbujojo ir sziaudien pasaule valdo. Galima sakyti, kad ne tos tautos pateko ir pateks ilgiau ant szios žemės, kurios stovi augszcziau apszvietime, bet tos, kurios daugiau turi savyje phiziszkų sylų ir tikėjimo. Taigi, apsirinka Daktaras, tvirtindamas, kad lietuviai turės prazuti dėlto, jog nespeja eiti sykiu su progresu, nės jie dar daug turi phiziszkų pajiegy ir tvirtą tikėjimą.

Ant galo Daktaras griebėsi prie Raszto szvento. R. szventas, sakė, raszo, kad Dievas sutvėrė dangų ir žemę per szesziąs dienas, kas esąs visai jūkingai; kaip galėjęs Dievas sutverti žemę isz nieko, nės mokslas darodęs, kad isz nieko, tik nieks galiąs buti ir kad žemė bei medega esanti amžina.

Iszgirdę tūs Daktaro žodžius klausytojai, ir negalėdami jam atsakyti, prasijūkę,

pasakė: kam mums Daktaras szneki apie philosophiszkus dalykus, kad mes nezinome pagaliaus kas tai yra philosophija.

Teisybė R. szventas sako, kad Dievas sutvėrė pasaulę per szesziąs dienas, bet k. Bažnyčia sako, kad per tas szesziąs dienas galima suprasti szesziąs perijodus, kurie galėjo savyje talpinti daug szimčių tukstanczių metų. R. szventas taipgi nesako, kad Dievas sutvėrė žemę isz nieko, bet: in principio creavit Deus coelum et terram (nūpradzių sutvėrė Dievas dangų ir žemę). R. szventame žodis *in principio* zenklina taipgi *nū amžiu* (in principio erat Verbum... et Deus erat Verbum).

Teisybė H. Spenceris mokina, kad ex nihilo nihil fit, bet katalikiszka philosophija du nihilum distingvavoja, t. y., absolutum ir relativum. Isz „nieko“ absolutiszko visatinai niekas neiszplaukia — tai yra tikra teisybė, bet isz nieko relativiszko, atneszaus, gali szis tas pasidaryti. — Dievas isz „nieko“ relativiszko sutvėrė svieta. Katalikiskas tikėjimas taipgi pripazįsta medegai bei žemei negativiszką amžinumą.

Isz to mano straipsnio galėjote skaitytojai mazdaug suprasti koks Dr. Szlup. mokslas ir kokia nauda gali buti isz jo žmogui. O ir pats Daktaras turėtų jau sykį susiprasti ir tokius niekus ir supelėjusias jau seniai isz mados iszėjusias teorijas, jei ne isz ko kito, tai nors isz artymo meilės, kurią sakas turiąs, liautųsi tarp savo tautiecių platinęs.

Dar ir daugiau visokių niekniekių Daktaras sznekėjo, bet jų jau neminėsiu, nės ir taip perilgas mano pieszinis.

N.

Užmokėjo už laikraštį.

"VIENYBE LIETUVNIKU".

S. Svobonas New York	\$2,00
Ign. Griozius Union City	„1,00
A. Tumas Braintree	„2,00
K. Vasiliauckas Minersville	„2,00
C. S. Dulton Norwich	„1,00
Anuf. Zaleskas Uniondale	„1,00
K. Okas Brokton	„1,00
J. Alianskas Northampton	„1,00
S. Szimkus Chicago	„1,00
Dr. Volonczausko Plymouth	„2,00
A. Maslauckas „ „	„2,00
Jurg. Karaszka Edwardsvill	„2,00
V. Sarpalius Tllorville	„2,00
V. Grodeckis Pittston	„1,00
A. Szilingis „ „	„2,00
S. Daugin Brighton	„1,00
P. M. Radzius South Bend	„1,00
J. Danisevyczia Waterbury	„5,00
V. Janczaitis Forest City	„1,00
J. Reter Carbon Hill	„1,00
K. Kuizinas Brockton	„2,00
M. Maszotas Cincinnati	„2,00
J. Raigis Wanamie	„1,00
V. Grinevyczia Antrim	„2,00
P. Konezius Chicago	„1,00
S. Chekas San Francisco	„1,00
P. Bagdonas Rib Lake	„2,00
Nap. Masson Brochton	„1,00
M. Jakszas Waterbury	„1,00
T. Zranauckas Pittston	„1,00
J. Szviderskis Cleveland	„1,00
A. Petrauckas Forest City	„2,00
S. Radziunas Waterbury	„1,00
P. Maziukaitis North Hadlley	„1,00
F. Eakstis Thurber	„2,00
Ed. Zaunauskis Chicago	„1,00
J. Brazis Union City	„4,00
J. Czopla Plymouth	„1,00
J. Juraitis Shenandoah	„2,00
J. Murauckas Pittsburgh	„1,00
P. Javaltas Chicago	„1,00
J. Kunickis Mt. Carmel	„1,00
F. Pajaujis Col Dale	„1,00
J. Szlepavyczia New Castle	„2,00
J. Vileikis Newtovin	„1,00
S. Arman Boston	„1,00
P. Karejus Shaft	„2,00
A. Meszlis S. Boston	„1,00
A. Karpavyczia Ansonia	„2,00
M. Pecziulionis Duryea	„1,00
A. Girsztowt Winton	„1,00
J. Pupkis Freeland	„1,00
J. Krakaukas Wilkes-Barre	„2,00
K. Jurkevyczia Park Place	„1,00
A. Lenkaitis „ „	„1,00
Cha. Pranultis Peckville	„1,00
P. Burba Edwasdsdalle	„2,00
J. Simanavyczia Plymouth	„1,00
F. Norkunas Glaverhill	„1,00
J. Moekevyczia Plymouth	„2,00
V. Czopla „ „	„1,00
J. Stuczis Kansas City	„2,00
A. Kazlauckas Cleveland	„1,00
M. Rugienius Warehouse Paut	„0,50

A. Krauza Cincinnati	„1,00
L. Varnagiris Plymouth	„1,00
K. Zilinski Pittston	„1,00
K. Juszka Chicago	„1,00
B. Latvaitis „ „	„1,00
J. James E Setauket	„1,00
J. Baltruszaitis Union City	„1,00
S. Cziuras Chicago	„1,00
A. Sidor Grand Rapids	„2,00
S. Derginch Long Hill	„1,00
J. Jankauckas E. Lougmeadow	„1,00
Kun. Zychoviez Glen Lyon	„2,00
G. Viszeziulis Grand Rapids	„1,00
J. Kaires Newark	„1,00
D. Endriukaitis Pittsburgh	„1,00
P. Balsevyczia Toluka	„2,00
Jos Antskis Glen Lyon	„2,00
A. Suszinski Newton upper fal	„1,00
K. Catitko Brockton	„1,00
J. Mockaitis Mahanoy City	„2,00
J. Klimaitis Thomas	„1,00
J. James E Setauket	„1,00
J. P. Kranauckas Poguonock	„1,00
V. Kalinauckas Plymouth	„1,00
F. Szvarte Hartraft	„1,00
J. Czezauckas Hardurek	„2,00
S. Tamulevyczia Edwardsdalle	„1,00
K. Eringis Chicago	„2,00
P. Kazlauckas „ „	„2,00
A. Babarskas Elizabeth	„1,00
J. Lausevyczia „ „	„1,00
M. Viszniauckas „ „	„1,00
A. Jasaitis Pittston	„1,00
A. Branickas „ „	„1,00
Kun. J. Masziotas Freeland	„2,00

Patarles.

Nedoras susiedas kaip krislas akij', dieglys szone, kelmas ant kelio, raksztis kojok'.

Nedoras žmogus kitų neizmokys dorybės.

Nedorybių dasileisdams ir niekam nematant bijokis.

Nesidžiaugk giriamas, neverk baramas.

Nesidžiaugk radęs, neverk pametęs.

Negalėdamas buti jaučiu, buk versziu.

Negerai pradėjęs, gerai nepabaigsi.

Negirk dienos be vakaro.

Nemokintas ir isz atbulos knjigos moka skaityti.

Nenorėdams pasigerti, nė ragaute neragauk.

Nepadėjęs nejeszkok.

Nepenėjęs gyvulio, nepjau-si, o papjovęs taukų negausi.

Nepusk į avilį, akių nustosi.

Ne saulės amžį gyvesi.

Vargamistra lietuvis, geras, darbsztus ir blaivas, tūjaus yra reikalingas. Atsiszaukti reikia per gromatą pas kleboną. Kun. Zlotorzyski Pittston, Pa.

Lietuviszkas Teatras!

Atminimas verkšmingos dienos dėl lietuvių arba perstatymas baisios žudystės Kražiečių per barbarą maskolių bus 25 dieną Vasario, pamedėlyje, Pittstone Pa., salėje po lietuviszka bažnyčia, ant kurio užpraszome szirdingai visus lietuvius kaip isz Pittstono, taipgi ir isz aplinkinių miestelių.

Nepatingėkite, mieli broliai ir seserys, atkeliauti ant tos dienos, 8 adyną vakare, kur pamatysite gyvą paveikslą kankinimo lietuvių už szv. tikėjimą ir už savo tėvynę. Taipgi pamatysite barbarystę ir neteisybę mūsų patėvio nedoro gudo. Inėjimas bus trejopas 50 c., 35 c. ir 25 c. Užpraszo teatraliszka draugystė Pittstone.

Gromatnyczia.

Kitos koresponcijos ir K. A. B. Burbos praneszimas apie Kražiszkes aukas patilps sekancziame numeryje.

Atsiszaukimas prie lietuvaicziu.

Mokinimas kitų, o labjausei vaikų, yra tai svarbiausia uždūtis, yra tai garbingiausias mieris. Isz senųjų, vieniems jau mažai ką gero tegalima padaryti, o kitiems ir mažai ką tereik daryti, nės jie bus lietuviais, katalikais ir mirs tokiais. Bet daugiausei turime rupintis apė jaunas gentkartes, apė jaunas šilmes. Todėl, idant isz tų jaunų gentkarczių padaryti gerus žmones, gerus katalikus, gerus lietuvius, reik darbininkų. Toki darbininkai yra, kuningai, seserys ir mokytojai; kuningai tur ir beto daugybę darbo, mokytojų atsakanczių neturim, reik mums seserų, kurios galėtu prisidėti prie to garbingo ir naudingo darbo. Todėl tas atsiszaukimas yra parasytas prie jus, lietuvaiczi! Prie jus, lietuvaiczi, kurios mylėdamos savo artimą, mylėdamos dorybę, mylėdamos Dievą ir Jo prisakymus, norėtumete pasiszvęsti dėl labo lietuviszkų vaikelių. Todėl, katros isz jusų norite pasiszvęsti tam dalykui, eiti į kliosztorių ir ten prabuvę neatbutinai reikalingą laiką, mokyti vaikus ir tarnauti Dievui, tai tegul atsiszaukia į Szenadorį pas g. kn. Abromaitį.

Raszant laiszką, reikia parasyti kiek metų, kokios sveikatos ir kokio mokslo. Gerai butu, kad daugiau turinczius mokslo atsiszauktu, bet bus priimtos ir su mažesniu mokslo, bile tiktai butu tikras noras ir pasiszventimas, tai iszmoks, ką daugiau reiks. Piningų jeigu neturėtu, tai kasztai bus dūti, bet pirmiaus neatbutinai reik parasyti laiszką pas g. kn. Abromaitį po szitokiu adresu:

Rev. P. Abromaitis
Jarden str. Lithuanian Church
Shenandoah, Pa.
The United States of America.

Dėl padarymo reikalo. PARDAVINĖSIME per 60 dienų tvirtus paauskštus ADYNNIN[KUS, vertumo \$25.00 ir 100 10c. cigarų — už \$5.95. ISZKIRPK szita apgarsinimą ir prislųsk mums, pridūdamas savo adresą; o mes tūjaus prislųsime tav per express'ą 100 „Perfecto“ 10c. cigarų, sykū su paauskėtu adyniniku, vyriszku arba moteriszku, su galvuke uženkamas, gerai eina, drutai ir gražiai padarytas, ypacz gvarantavotas ant 20 metų. Apziūrėk express'o office adyniniką ir cigarus, ir jeigu tav pasidabos, pasi-lmk jūs sav, užmokėdamas \$5.95 ir kasztus prisluntimo. Mes nepardūdamė vienai ypatai daugiau, kaip 3 adyninikus ir 3 bakus cigarų, idant vieur pragareinti savo cigarus. Paraszuk tūjau mums ir prislųsk \$5.95, o gausi nū musų apart adyniniko ir cigarų, dovanai paauskėta lencingėij.

WESTERN UNION M'G. CO. 281 Wabash Ave. CHICAGO, Ill.

LIETUVOS ISTORIJA

(Tęsa).

Darin aptvėrė didesės pilies Žalgiriūse ir Paletiuose, beje Grodną, Surazių, Brestių, Komiečių ir kitas pilies ir įdėjęs tenai Vokiečių įgules, pats su žmona, dukterėle, broliais Zigmuntu, Tautvilium ir Vigantu brolio sunumi, su sesere Rimgaila, su kalnamu kuning. Smolenskos Lebu ir daugiau nei su 100 Lietuvos didūmes įsidangino į Parusnę pas kryževius. Pirmu buvo iš Grodno išleidęs tenai vienus kaip savo siuntinius, kitus kaip sandarautojus ir vadėjus, idant priesz Jaugalių ir Skirgalių su kryževiais susitartų, ketėdams jiems ne vien visus žadėjimus ir pavedimus bei apsiėmimus savo praėjunų d. Lietuvos kuningaikszečių aiszkiai atteisti, bet dar didesniai jų kliantei įdavė Grodną visustipriąją savo pilę kryževiams. Stokūdams dar mantos karen, paskolyjo 300,000 Czekų grazių nū kryževių, kuriems vadū visą Žemaiczių žemę užstatė. Kryževiai toje notyje nebgalėjo nieko geresnio sav beįgauti: kaipogi Žemaicziai buvo jiems didei reikalingi dėl sunėrimo Kurszo su Parusne, kurių per kelis amzius dieną ir naktį kariaudami nestengė ligsziol sukergti; dabar vildamosi tūse Lietuvos kuningaikszečių kersztūse aiszkiai jās įgauti ir Lietuvius nū Lenkų atskiesti; darin kryževiai veikiai vis tą žadėjo, ko Vytautas sav linkėjo.

Nu Lietuvoje prasidėjo apent nauja karė. Kryževiai umai ėmė ginklūtiesi iš peties, d. mistras nusiuntė tulus vyresniūsius savo zokono į Grodną butinai su Vytautu derėti. Paskui pats Vytautas lygiai su Augmontu, Alszienu kuningaikszečiu, pasiregėjo paupėje Like su daugybe vyresniųjų kryževių, kame Vytautas ant viso to, ką buvo prizadėjęs kryževiams, rasztą išdavė ir pasiėmė, ko vien d. mistras jiems reikalaujantiems, miltų, mitalo ir kitų daigtų į Lietuvą leis, szis metams sukakus užmokės. Tame Vytauto raszte, iszdūtame kryževiams metūse 1390 seredoje pirm Pabijono ir Sebestijono 19 dieną Siekio (Grūdžio) mėnesyje pa-Likeje yra pasiraszusiu — pats Vytautas kuningaiksztis Lucko ir Grodno, Ivans Augmontas kuning. Alszienu. Nu d. mistras sutraukęs nū visutolymųjų krasztų savo kariauną daugiau nei 40,000 kareivių, su kuriais ėjo Panemuniu Vytautas, o Padaugaviu Vokiečiai su savo kariauna. Traukė abeji, ketėdami ties Kernava, senaja Lietuvos buveine susinerti, kurios įgulė, nujautusi tokią galybę besiartinant ir regėdama nestengsenti remtiesi, pilę uždegusi pati su labyba iszsidangino. Tai pajutęs marczelga kryževių pasibloszkė ant Meziogalo arba Maiszogalo pilies, kurios įgulė, turėdama 1100 drąsių žaliukų, didei ilgai kūkantresniai gynėsi: dienu nemitu su didžiu savo nūkricziu kryževiai įsigrudo į pāczios jau pilies yras, kuriose 400 Lietuvių lyk paskūjo giniodamiesi užsirause. Paskui kryževiai iš apmaudo per dvi nedėli siaubė krasztą ugnia ir vardu, tukstancziais svieta kirsdami, tukstancziais vergdami, kuriame palikę akmenį ant akmenio, sugrižo į Parusnę, varydami 2000 imtinių. Ir pagal sintėjimą tos gadyinės kryževiai vadina tę žygį laimingu, jog Augszczausis jų ginklą teikies palaiminti.

Ir taip ir tūmi žygiu Vytautas nieko gero sav nepeszė. Mazne dar galėjo abejoti, benor tiktai ynai kryževiai jį ir jo tėvo veldėmę pagražinti: kaipogi su taip stipria kariauna

aiszkiai but galėję Vytauto linkėjimą pasiekti, ezionai to nedarė. Bet dar įkanden jis prityrė dar skaudesni nūpūlį ir nu jau jo likimas buvo daug rustesniu, nekaip pirmu: kaipogi jo gentys, žmona, dukterėle, savo gimtuve palikusios, turėjo Parusnyje nū kryževių pagūdos lugoti, kurie jās szen ten savo pilėse iszkaiszė. Tas jo subendravimas su kryževiais attiko jam paskūju jo valsezius, kuriūs Jaugalius su lenkais su visustipriosėmis jo pilėmis (paėmė pav.): Lietuvos Brestių, Surazių ir Lucką, ginklu jam iszveržė, jau viena pati Grodno pilė (po) jo valdzia bebuvo, kurioje pusė įgulės buvo Lietuvių, antroje pusė kryževių, kamendotu jos buvo brostvis Markvard Salzbach, bet ir ta ilgai teko neprieteliui į nagą: kaipogi Jaugalius, Lenkų karalius, buvo jau Kovo mėnesyje ją apstojęs, kurį Skirgalius su kitais Lietuvos valdimierais szelpė iš visos galės ir visūtinai vētravojo pilę per 6 nedėles tūjtimpos su tokiu vargu ir narsybe, jog Jaugalius kareiviai, nebturėdami kūmi bemisti, iš bado apūlės varpas kruszo ir dūną iš jų kepė, o žirgus lapais iš po sniego ar sutreszusiais stogų sziaudais szērė, kurių reikėjo eiti per tris mylias veizėti: kaipogi apsukui viskas buvo į tyrą paversta. Po didelei baisios pjuties Jaugalius įgavo ant galo pilies zomatus. Veizant Vytautui antrapus Nemuno, didei patvinusio, kursai niekaip negalėjo savo įgulės paszelpiti. Vytautas, matydams taip suspaustą savo pilę, buvo padirbęs ant valsezių retežio tiltą per Nemuną nū savo abazo lig pilies angai. Kad jau maž ne viskas buvo nubaighta, Jaugalius paleido pavandeniu nuslogūtus didelius laivus, kurie, sriausdami su tokia narsybe, dunksterėjo į tiltą, jog retėži noris didei drutą pratraukė ir didę daugybę Vytauto valsezių su visūmi, kas jose buvo, paskandino; viens pats vokietis beiszplaukęs į Jaugaliaus abazą, iszreiszkė jam kaip stiprus buvo Vytautas ir ko jis stokūjo. Ant galo Vytautas nebvildamiesi bepagelbėti savo pilies, grižo į Parusnę; nebuvo dar į parubežį atėjęs, kaip sukersztę pilėje Lietuviai su Vokieciais paskubino neprieteliams pilę įdūti.

Nevykus tam žygiui, Vytautas rodėsi jau nū viso atlikęs, bet jis ir tokioje rustoje dienoje nenorėjo dar savo savo ketėjime gurti, nebnūmanydamas nei nū kur pagalbos begauti, ėjo į Žemaiczius, kaipogi į Lietuvos tautos szirdį. Tenai sukėlus sueimą, suėję pasiuntiniai nū visų paviečių arba apygardų, ilgą laiką dumoje, rimoje bei iszsiteiravę, rįzosi Vytautą lig paskūjo savo turtais ir gyvyba szelpiti, beje: Vytautą į ukės sostą pakelti ar patys mirti. Darin tūjau 32 tarp savęs didzios kilties vyrų paskyrę, iszlėido į Karaliauczių su kryževiais sandarauti pagalbon Vytautui, kurių tie vardai yra užraszyti: Vaižebutis, Dirkstelis, Rukundė, Jauszatis, Medininkų siuntiniai; Skaibutis, Eimontas, Tilenis, Daukszus, Rangelis, Skutezus, Kaltinenu siuntiniai; Zilpė ir Pamplys, Rietavos siuntiniai; Einors, Eivildis, Einoro brolis, Vitė, Getczus, Eitutė, Ramūtis, Krazių pasiuntiniai; Rimontas, Surgailius, Gelvainis, Jurtenis, Viduklės siuntiniai; Jaudenis rasi Užaudenis, Klausegailius, Aisteikė, Raseinių siuntiniai; Jundė, Viliaudė, Erims, Giniotis, Joteikė, Dramutė, Eirogalos siuntiniai; kurie nuėję į Karaliauczių pas d. mistrą, kurio vietoje marczelga rėdė, apsireiszkė, jog jie visūtinai negūs su kryževiais pakajū ir bendrybą daryti, jei tiktai kryževiai pasiims Vytautui talkinėti ir jį į Lietuvos sostą pagražinti.

(Toliaus bus.)

Diedai.

(Strijai, senūliai, ainiai)

Veikalas poeto Adomo Mickevyczios,

Perguldė iš lenkiszko Aleksandras Gužutis.

(Tąsa)

G u s t a v a s .

Rodydamas lapelį:

Pastari atlaikai praeitės jau atmeczioti,

Jie neleidžia mano paminklų neszioti!

Ėjau iš daržo, žinksniai apvil, nieks čia nelaukė,

Neregema valdžia prie palociaus manę traukė.

Tukstancziai žiburių tamsybes varinėjo,

Vaziūjantys szaukė ir karietos bildėjo.

Jau arti sienos esu, žigiūju vargtinai;

Ir per kriksztolines duris veiziu akyvai:

Visos durys privertos, visi stalai užtiesti;

Szventę apvaikszečiojo — muzika, svecziai sukviesti,

Toastas! — girdziu vardą — keno, negaliu tarti,

Tegyvūja! — kaszin koks balsas suszuko arti.

Žodzius tegyvūja! iš daugel lupų girdėjau,

Taip, tegyvūja! . . . ir tyliai buk sveika pridėjau.

Tada — kad nū atminimo gyvastis netruko!

Kunigas antrą vardą tar — te gyvūja! suszuko.

Veiz j duris:

Dėkavoj su jūkais. . . tai ji, balsą nugirdau,

Už zerkolo plevėsūja, tikrai neiszmatau,

Padukimas manę apaklino, pecziais rėmiau. . .

Stiklus norėjau grusti, ir be duszios iszvirtau.

Paskui pertraukos:

Mislįjau, kad be duszios, tiktai be nūmonės!

K u n i g a s . Nelaimingas! kankinimų jieszkojai noringai,

G u s t a v a s . Kaip paliktas lavonas tarpe tautos svodbinės

Ant aszarotos vėlianos gulėjau isztisai.

Pabudęs iszvydau kruviną spindulį auszros,

Laukiu valandą, jau niekur nei balso, nei szviesos.

Valanda perkunui lygi, kaip amžis ilgoji!

Gal ant baisaus teisdarymo bus tokia antroji!

Paskui pertraukos iš lengvo:

Aniols smerties iszved iš daržo roiszkos gražnos!

K u n i g a s . Dėlko gyjanczioje zaizdoj skausmą arzjiti?

Sunau mano, reik seną persargą atminti:

Kad kas stojos, tai negalima atmainyti,

Prigul mums Dievo likimą tame pažyti.

G u s t a v a s .

Su gailescziu:

Drauge gyvent mums, Dievas liko savo rėdymūse,

Vienokios szviesos žvaigždė szvietė mums vistiklūse;

Ligus, nors iszmokyti įvairiumi bėgiumi,

Artimieje sav paveizda ir metų amžiumi,

Tasai pats masinimas visame, tie nenoriai,

Ta pati sutaika mislios, jausmūse degimai. . .

Kad mumis vienin, ta patybė nežinomoji;

Dievs apmetė raiszečius, o tu perkirpai! blogoji.

Didziaus rustingas:

Motere! puke niekystės! vėjaus esybė!

Paveizdės tavosios pavydž patys aniolai,

Bet duszia turi blogesnę, blogesnę labai. . .

Taip apaklino tavę aukso szviesybė,

Ir szvietanczios garbės puslės, viduj tuszcziosios,

Ką dasilyti, te virst į auksus szaltūsius!

Kur tik atgręsi szirdį ir lupas tavasias,

Bucziūk! ir apglobstinėk auksus nejautriūsius.

Asz, kad bucziau ponumi mano iszrankos,

Ir mergiszkoji paveizde prajovingoji,

Kokios lygsziol Dievas neparodė paveikslos,

Už veidus szviesių aniolų gražesnioji,

Už sapnus mano, už pojetų mąstijimą!

Galiaus kaip tu — atidūcziau ją už tavę,

Už vienitelį tavo saldų pažvelgimą!

Ak, kad į pasogą visus turtus sutrauktų,

Kad paskui jūs visas auksas Tagaus plauktų,

Kad dangaus karalystę gausės zinocziau,

Tai už tavę tūjaus ją atidūcziau!

Tėmijimo nū manęs nepelnys visai,

Kad už tai, po daugel aukso ir gražybės,

Praszytų tiktai, kad jai mylimasis

Paszvenstų mažiausią dalelę gyvybės,

Kurią veltai dėl tavęs paszvencziau tikrai!

Kad metų, arba pusės metų maldautų,

Vieno tik lapinimo jos gražybės,

Vienitelio akies mirksnio — ir to negautų.

Ne! nesusirizziu tokiūmi vincziūmi!

Smarkiai:

O tu — atszalusia szirdžia ir veidumi,

Pražuvai mano, smarkiausį žodį tariai!

Ir nedoriausią ugniavietę sukurstei,

Kurių, rizantis retėzius truksta visai,

Ta ugnis tarp mūsų pragarumi žarūs!

Už mano amžiną kanczią be malonės,

Viltvyle! užmuszė — dangus tavę koros!

Asz pats neleisiu tavęs be koronės. . .

Einu. . . drebėkit viltvyliai! — atkersztausiu!

Ima sztilėtą su padukusia iszjūka:

Blizganczius niekus neszu dėl szviesų ponų!

Ot — tūm prileisiu vyno dėlei ponybės:

A! iszginę moteriszkos nedorybės!

Vainikus smerties aplei kaktą suspausiu!

Einu, kaip locnastį į peklą sukruzsti,

Einu! (užsilaiko ir užsimislįja:) A ne, ne-ne!

Kad ją užmuszti,

Reikia buti daugiau, kaip pirmu szėtonu! . .

Szali geležis! (kavoja sztilėtą:) Te varginas atminimu!

Kunigas iszeina:

Tegul ją peiliai sauzinės pažeidzia!

Eisiu, bet eisiu be jokių apginklinimų,

Eisiu, nės paveizėti ant jos geidziu.

Seklyczios, kur tie auksū žibantys girtūkliai,

Prie svodbos stalo dainūja ir užia smarkiai. . .

Asz tame rube, su lapu ant kaktos žigiūsiu,

Įeisiu į seklyczią ir prie stalo sustosiu. . .

Pakylsta nū stalo tauta stebėjanczioji,

Ir kada prie mauę sveikatą užgėrė,

Praszo sėdėt, stoviu kaip ūla nejautoji,

Lupos mano žodziūmi neatsivėrė.

(Toliaus bus.)

Apgarsinimai.

Turiu namus ant pardavimo ant labai geros vietos ir nebrangius, nės tik už \$2000 dol. Jie už 5 metų bus vertus \$3000, nės jie yra viduryje miesto, isz vienos pusės diapas Waterburio, o isz antros Naveinhu'o. Pirmos kliasos namai, ant dviejų pamilijų, viskas kũpuikiausiai įtaisyta. Dėl biznio ir yra labai atsakanti, nės guli ant kampo dviejų ulyczių. Turi 31 pedą pločio ir 98 p. ilgio; gražiai aptverti ir medeliais apsodyt. Kas nori gali uždėti salioną bei sztorą. Galima taipgi užpakalyje kitą namą pastatyti. Randos gaunu už tris stancijas kas mėn. \$7, o pats gyvenu apaczioje.

Kas nori pamatyti namus, tegul ateina ant 12 diena bei ant 6 vakare. Laiszkus praszau raszyti ant szio adreso. Jos. Melsbach N. 35 Pine str. Meriden C. T. 7

Parsiduoda.

Farma 63 akų gerai iszdirbtos žemės, su triobėsiais ir visa ukiszka padarga ir dailu sodu Hunlock Thownship Pa. parsiduoda pigiai ir ant gerų iszlygų, beje už \$2,000; nũ pradzių galima įmokėti pagal iszgalėjimą, o resztą mėnesiais arba metais su mažu procentu.

Norintieji pirkti tegul atsiszaukia ant szio adreso:

Mr. Samuel More
Luzerne Luzerne Co. Pa.
arba į „Vienybės“ rėdystę (10)

Knigos
pargabentos isz užmarės:

Maldų knygos.

Aukso Altorius, arba Szaltinis dangiszku skarbu 2.00 iki 3.00.
Garbe Dievaj ant aukazybės „ „ „ \$1.50.
Balsas Bitandėlis 1.25c., 1.50c. ir 2.00c.
Kninga giesmių arba Kanticzkos „ 75c.
159 Psalmu Dowido karaliaus ant paveikalo kanticzkų 75c.

Istoriskos doasiskos italpos knygos.

Gyvenimas Vieszpaties Jezaus Kristaus, 75c.
Istorija seno ir naujo istatymo su abrozėl. 15c.
Istorija seno istatymo „ „ 25c.
Gyvenimas Marijos „ „ 20c.
Meno iszencziainsios Marijos Panos 30c.
Sopulėj Motynos Dievo „ „ 20c.
Evangelijos supuikėis aparats 1.00c.
Gyvenimaj Szwentuju, ant visų metų kožnos dienos, pirma, antra, treczia ir ketvirta dalls už kožną dalį po „ „ 65c.
Gyvenimas szv. Benedikto Labro „ 10c.
Stebuklai Dievo Szvencz. Sakramente 40c.

Istoriskos knygos svietiskos italpos.

Istorija Lietuvos „ „ 30c.
Trumpa senovės Lietuvų istorija 10c.
Aplikrazstis kun. Petravycziaus į Vilniaus diaakonystės kuningus 1870 m. „ 5c.
Už ką mes lenkams turime būti dėkingi arba nedėkingi, graži knigtė karloje apraszta visi musų prietikiiai su lenkais pat krikszto Lietuvos 5c.
Žiponas bei žiponė „ „ 40c.
Žirgas ir vaikas „ „ 20c.
Vytautas didis Lietuvos kunigalkszstis 30c.
Aple senovės Lietuvos pilis „ 10c.

Knigos poetiskos.

Senkaus Jurgis „ „ 15c.
Vitollorauda, puikns poematas isz senovės Lietuvų gyvenimo, 2 knigtos 1.25c.
Dūnelaczio pavasario linksmybės 10c.
Konradas Valenrodas „ „ 10c.
Tėvyniskos giesmės „ „ 5c.
Jūkautos dainos „ „ 5c.
Naujos dainos „ „ 10c.
Birutės dainos „ „ 10c.
Tėvynainių giesmės „ „ 40c.
Petro Armino rasztai — ellės 10c.
Pagirėnų gobtuvės — teatraliszka 10c.
Ponas ir Muzikai, Drama penkiose permainose, paraszta Aleksandro Gužuczio, 15c.

Apysakos.

Palangos Juze, linksmi skaitymai „ 20c.
Kas taisybė tai nemelas puikios apysakėlės isz Lietuvų gyvenimo 15c.
Pajudikime vyrat žemę, puiki apysaka paraszta patrijotiszkoje dvasėje pagal vengriszka pono A. isz B. autoriaus knigtės „Kas taisybė tai ne melas 15c.
Pasaka apė Szaltabuzius (Jūkinga) 5c.
Žiemos vakaro adynėlė, vokieszkom raldėm 20c.
Muzikėlis „ „ 15c.
Valkų kningėlė „ „ 15c.
Ant Nakvynės „ „ 5c.
Kaimynų pasaka 5c.
Kaukazo belaisvis 5c.
Kur mellė, ten ir Dievas 5c.
Kas kaltas 5c.
Negirdėtas daigtas 5c.
Pasakojimas apie valtą ir jo rasztinją 5c.
Senis Makrickas 5c.
Vakaras Tiltviko pirktelė 5c.
Gyvenimas Stepo Raudnosio ir kiti naudingi skaitymai. [ketvirta dalls „Sztaulėniszkie Senello“] 15c.

Moksliszki rankvedžiai ir kitokios knygos

Kniga dėl iszsimokinimo rokundų 25c.
Kniga dėl iszsimokinimo viasavietinės kalbos 15c.
Aple buvimą Dievo „ „ 5c.
Grieszninkas priverstas metavotis „ 15c.
Pamokslai apie trusą „ „ 5c.
Talmudas ir musų žydai „ „ 10c.
Szkala su kalba „ „ 20c.
Prieszanszris „ „ 20c.
Kaip įgyti pinigų ir turta „ „ 20c.
Girtybė 5c. ir 10c.
Genių dėdė, graži pasakutė kur iszrodyta, kaip labai svietą slogina maskolių valdzia 5c.
Aple Dangų 5c.
Final ir jų gyvenimas, ir pirmutinė szalna 10c.
Lietuvos gaspadinė 10c.
Zodynas kun. M. Miezino 30c.
Naujas elementorius [1895 m.] apdarytas su puiktais paveikslais 15c.
Trumpa peržvalga Lietuvystės darbu Amerikoje 20c., dėl perkupczų po Kalendoriai ant 1889, 1890 ir ant 1894 m. po 10c.

Įvairios dvasiskos knygos.

Pamokslai ant didziųjų metinių szvencų ir didziolos nedėlios, 50c.
Tiesos Žodžiai, 35c.
Fillotes arba kelias į maldingą gyvenimą 50c.
Pokillis Szventųjų „ „ 15c.
Iszguldimas metiniu szvencziu labai naudinga kningėlė 10c.
Mokslas Rymo kataliku „ „ 40c.
Kas yra griekas? „ „ 15c.
Nekaltybė „ „ 20c.
Vartai dangaus „ „ 15c.
Pekla, arba amžinas pragaras 75c.
Arleika yra nūdai; su ilustracijomis 30c.
Garsas apie baisybes Dievo sudo 25c.
Raktas į dangų „ „ 15c.
Didžioji nedėlia „ „ 5c.
Kaip Sumeniją nuspakajiti „ „ 15c.
Vadovas į dangų „ „ 40c.
Prisigatavojimas ant smerczio „ „ 40c.
Drangija dėl duszių „ „ 5c.
Lietuviszkos miszios „ „ 10c.
Kasdieninės Maldos 5c.

Notos dėl partapijono.

Varpelis [valcās] 30c. Dėdionė [polka] 30c.
Sudiev [mazurka] 40c.

Paveikslai [abrozai].

Kražių skerdynė 50c. Paveikslas Gedimino 30c.
Paveikslas Vytauto 25c. Paveikslas Litanijos 25c.
Visoki Abrozėliai su maldėlėmis po 5centus.

KNINGOS

EOCNOS SPAUSTUVĖS.

Lietuvos istorija, nũ seniausių gadynių iki

Gedimaini D. L. K., paraszta 1850 m., Simano Daukanto. Kninga pirma, gaunama už 1,50c.

Budas Senovės Lietuvų Kalnėnų ir Zemalczių paraszta Simano Daukanto, gaunamas už 1,00.
Istorija Katalikų Baznyczios, „ 1,00.
Europos Istorija su žiamlapiais „ 50 ct.
Lietuviszkos DAINOS isz visur surinktos 300c.
Pasakojimas Antano Tretninko paraszė vysok. Zemalczių Motiejus Valancziaskas, 25 ct.
Ponas Bartkus, paraszė kun. A. Burba, 20 ct.
Dievaitis, apysaka szios gadynės 1,00 ct.
Apleka Dievo „ „ „ \$1,00.
Aukso Verzėlis, labai puiki drama „ 20 ct.
Boleslavas arba antra dalls Genowefos 30 ct.
Du puikus apraszymaj apie nedorybą žydo ir piktą augynimą wajku \$1,00.
Eglė, žalczių karalienė ir iszgrovimas Kauno pilies 1363 m., du puikus dramatai paraszti Aleksandro Gužuczio, 25c.
Historija gražios Katrukos ir jos visoki „ „ „ atsitikimai 10c.
Historija apie gražą Magaloną, dukterį karaliaus isz Neapolio ir aple Petrą karalių 40c.
Historija isz laiko Francuzkos „ „ „ valnos Afrikoj 30c.
Isz po budello kalavijo ir Kajimas, dvi puikios apysakos, ant Lietuviszko perdėjo V. Stag. 40c.
Istorija Szptynių Mokintojų „ „ „ ir Lietuvos Sapnas 50c.
Jurgis Mitoslawskis „ „ 80c.
Juozapas Konulszewskis, arba kankinimas Unijotų po valdzia maskoliaus 50c.
Kabalaš taipnantis savyje visokius užminimus ir ant jų reikalaujantį atsakymą 10c.
Konstitucija dėl darbinčių 10c.
Namelis pustelniko „ „ 75c.
Nedorybes Rymo Ciesoriu, historija isz lajko „ „ „ ponawojimo Nerono 80 ct.
Puikus apraszymaj tikru atsitikimu isz „ „ „ czeu wajnos 1863 metu 40 ct.
Prawadnikas angelskos kalbos neahdar. \$1,00 „ „ „ abdarytas \$1,25.
Puikus apraszymas apie Lietuvą „ „ \$1,00.
Rinalda Rinaldinas „ „ „ \$1,50 ct.
Senowes apraszymas aple Duktery „ „ „ Filypo Karejwio 50 ct.
Sumyszymas arba bajme tury dydeles akla 50 ct.
Tykra teisybe isz Suwalku gubernijos 15 ct.
Szwiesa Dievo „ „ „ 65 ct.
Titkus Peru Karalius, „ „ „ 25 ct.
Uzastanawik ant to geraj „ „ „ 50 ct.
Witasir Korynna historija isz lajko persekiojimo Baznyczios S. per Deoklecijana 95 ct.

CAN I OBTAIN A PATENT? For a prompt answer and an honest opinion, write to MUNN & CO., who have had nearly fifty years' experience in the patent business. Communications strictly confidential. A Handbook of Information concerning Patents and how to obtain them sent free. Also a catalogue of mechanical and scientific books sent free. Patents taken through Munn & Co. receive special notice in the Scientific American, and thus are brought widely before the public without cost to the inventor. This splendid paper, issued weekly, elegantly illustrated, has by far the largest circulation of any scientific work in the world. \$3 a year. Sample copies sent free. Building Edition, monthly, \$2.50 a year. Single copies, 25 cents. Every number contains beautiful plates, in colors, and photographs of new houses, with plans, enabling builders to show the latest designs and secure contracts. Address MUNN & CO., NEW YORK, 361 BROADWAY.

Naujiena, Naujiena!!

Kas isz Lietuvų neragavo, Lietuvoje budamas, buvarko alaus? Kaip jis skanus ir svelkas buvo; užkaltydavo kraują ir szirdį pradziugidavo. Amerikoje tokio alaus iki sziol nebuvo. Bet paskutiniam laikui atsirado labai į jį panaszus, beje-LENKISZKAS AMERIKOS ALAUS. Jis yra malonus gerti, saldžiai ruzkztus, svelkas. Taigi Lietuviszki ir lenkiszki saluninkai privalo parastraukti to AMERIKISZKO POLSKO ALAUS ir savo tautiecius jūmi vaiszinti.

KURZEJA & TOBOLWSKI
The Polish American Brewery
DANVILLE, PENN'A.

PIRMUTINĖ
UŽEIGA
dėl lietuvininkų pas
SILVESTRA PAUKSZTĮ
Edwardsville, Pa.

Arielkų visokių, alaus gardaus, vyno cigarų ir t. t.
Ateik broli pamatyti,
Ir to visko pabandyti.

Paveikslas!

Nori gražų tautiszka paveikslą, nusipirk paveikslą „**KRAŽIŲ SKERDYNĖ**“. Kiekvienas lietuvis turintis nors kibirkasztelę tautiszko jausmo, privalo turėti savo namūse paminklą to kruvino atsitikimo. Prekė 50 centų.

Adresas: **A. Ossowski,**
337 Noble str., Chicago Ill.

PATENTS

Promptly secured. Trade-Marks, Copyrights and Labels registered. Twenty-five years experience. We report whether patent can be secured or not, free of charge. Our fee not due until patent is allowed. 32 page Book Free. H. B. WILLSON & CO., Attorneys at Law, Opp. U. S. Pat. Office. WASHINGTON, D. C.

Tikrai Amerikiszkas Laikrodėlis.

Iszkirpk ezitą apgarsinimą ir pristyk mums, pridudamas savo pilną adresą, o mes prisizisime tav ant pažirėjimo geriausia ir tikrą Amerikiszka LAIKRODĖLį, kurio nieka iki sziol už tokią prekę nesulijo. Jis yra paauskutas, 14 prabos auksu, su tikrai amerikiszkais viduriais, ant 20 metų užgarantutas, ir iszsziziuri kaip gryno aukso laikrodėlis už \$40. Apziurėk jį expresso oflice, ir jeigu tav patiks, užmokėk \$7.50, o jeigu ne, nemokėk nieko. Pristyk su orderiu 50c. markėmis už dailų \$3.50 14 prabos paauskutą lenclęga, arba pristyk \$7.50 su orderiu tai gausi jį uždėką. Jeigu szeszis laikrodėlius nupirktum bei pardatum, tai vieną gastum uždėką. Adresasas

Royal Mfg. Co. Depot.
Unity Bldg., CHICAGO, ILL.